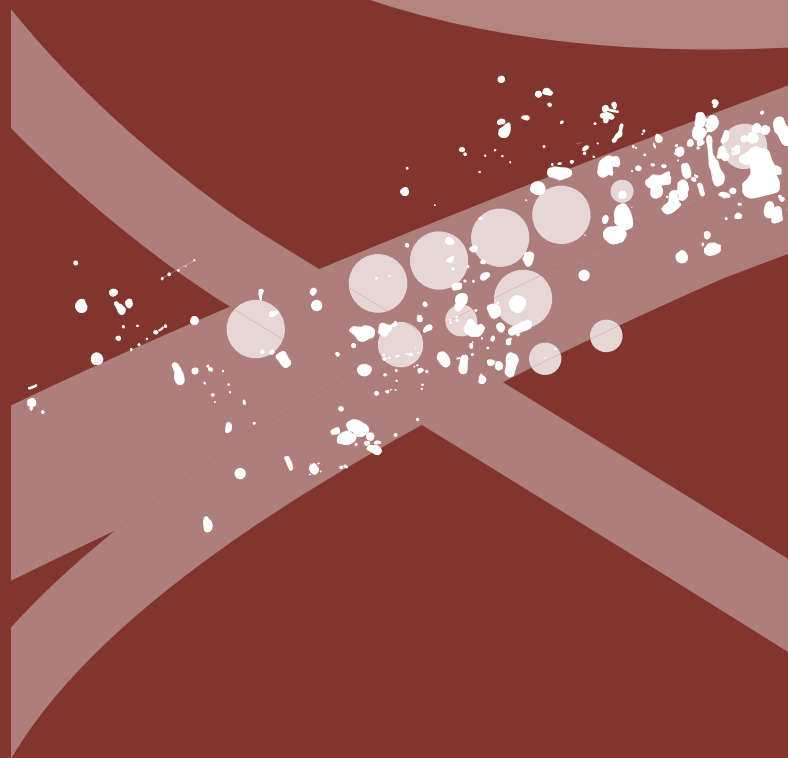

OSKRBNI CENTER MARIBOR

Mateja Ravnik, Gojko Tica

82 Arheologija na avtocestah Slovenije

OSKRBNI CENTER MARIBOR

Mateja Ravnik, Gojko Tica

⋮ Prispevek: Iva Ciglar

Uredniški odbor

- : Barbara Nadbath, glavna in odgovorna urednica
- : Bojan Djurič, strokovni svetovalec
- : Tomaž Fabec, pomočnik glavne urednice
- : Nives Zupančič, oblikovalka zbirke in likovna urednica
- : Vanja Čelin, tehnična urednica
- : Matija Črešnar, član
- : Milan Sagadin, član
- : Maša Sakara Sučević, članica
- : Katharina Zanier, članica
- : Bernarda Županek, članica

Izdajatelj

- : Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
- : Poljanska cesta 40, SI-1000 Ljubljana

Zanj

- : Janez Kromar, v. d. generalnega direktorja

Avtorji

- : Mateja Ravnik
- : Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije,
- : Območna enota Celje
- : Glavni trg 1, SI-3000 Celje
- : mateja.ravnik@zvks.si

- : Gojko Tica
- : Tica Sistem, d.o.o.
- : Planina 45, SI-6232 Planina
- : tica.sistem@gmail.com

Ostali avtorji

- : Iva Ciglar
- : Pokrajinski muzej Ptuj Ormož
- : Muzejski trg 1, SI-2250 Ptuj
- : iva.ciglar@pmpo.si

Recenzentka

- : Zrinka Mileusnič
- : Inštitut za arheologijo in dediščino,
- : Fakulteta za humanistične študije,
- : Univerza na Primorskem
- : Titov trg 5, SI-6000 Koper

Lektorica

- : Nina Krajnc (slovenščina)

Prevajalka

- : Maja Sužnik

Oblikovanje in prelom

- : Nives Zupančič

Tehnična priprava publikacije

- : Vanja Čelin

Računalniška obdelava in priprava slik

- : Viktor Ivanc, Rok Plesničar, Jan Pestiček,
- : Marko Milenković, Damjan Ajder

Terenske fotografije

- : Jan Pestiček

Geodetska izmera najdišča

- : Tica Sistem, d.o.o.
- : Planina 45, SI-6232 Planina

Risbe predmetov

- : Natalija Grum

Vektorizacija risb predmetov

- : Anamari Podergajst

Urejanje tabel

- : Anamari Podergajst

Spletna izdaja

Ljubljana, 2019

Vse edicije zbirke Arheologija na avtocestah Slovenije so brezplačne.

<http://www.zvks.si/sl/knjiznica/saas-e-knjige>

Vse raziskave je omogočil DARS, d.d.

Vsebina

1		
⋮	Uvod	5
2		
⋮	Geografski in arheološki oris najdišča	6
3		
⋮	Metodologija in potek izkopavanj	9
4		
⋮	Opis in interpretacija odkritih plasti in struktur	11
⋮	4.1 Geološka osnova	13
⋮	4.2 Faza 1 – poplavne epizode	13
⋮	4.3 Faza 2 – novi vek	17
⋮	4.4 Faza 3 – moderno	17
5		
⋮	Gradivo	18
⋮	5.1 Prazgodovinsko obdobje	19
⋮	5.2 Rimsko obdobje	19
⋮	5.3 Visoko in pozno srednjeveško obdobje	21
⋮	5.4 Novoveško obdobje	22
⋮	5.5 Moderno	22
6		
⋮	Sklep	23
7		
⋮	Oskrbni center Maribor	24
8		
⋮	Literatura	25
9		
⋮	Katalog gradiva <i>Iva Ciglar</i>	27

1 Uvod

Območje Oskrbnega centra Maribor je sistematično raziskano arheološko najdišče na trasi avtoceste, odsek Pešnica–Miklavž. Obsega parcelne št. 477/5, 478/2, 264/2, 265/4, 265/3, 266/2, 268/2, 269/2, 270/2, 271/2, 272/2, 273/2, 274/2, 275/2, 276/2, 277/1, 277/3, 278/2, 279/2, 280/2, 281/2, 282/2, 283/2, 284/2, 285/2 in 286/5, vse k. o. Dogoše. Najdišče je bilo ugotovljeno pri predhodnih terenskih pregledih (Djurič 2006).

Zaščitna izkopavanja, katerih naročnik je bil DARS d.d., je za ZVKDS v izvajanje prevzelo podjetje Tica Sistem, d.o.o., iz Brezovice pri Ljubljani (sedaj s Planine). Vodja zaščitnih izkopavanj je bil Gojko Tica, njegov namestnik Rok Klasinc, strokovno ekipo pa so sestavljali še Mateja Ravnik, Iva Ciglar, Viktor Ivanc, Alenka Julijana Berdnik, Rok Plesničar, Jasna Vinder, Marko Pečovnik, Jan Pestiček, Marko Milenković in Damjan Ajder. Strokovni nadzor nad arheološkimi deli je izvajala Mira Strmčnik Gulič iz Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Maribor.

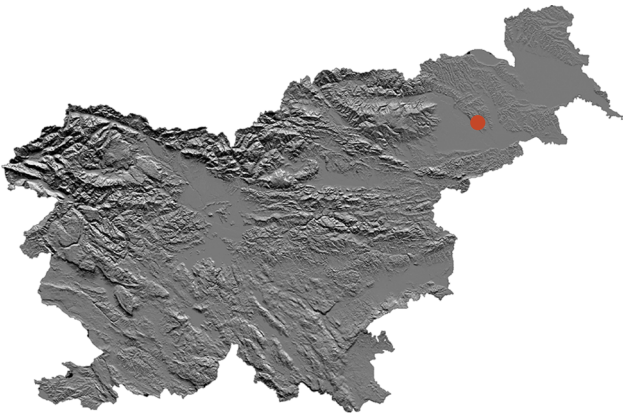
Izkopavanja so se pričela 23. 9. 2008. Tekom dela se je izkazalo, da na najdišču ni ohranjenih arheoloških struktur, ki so bile pričakovane na podlagi rezultatov predhodnih raziskav. Po sklepu komisije, ki jo je vodil Bojan Djurič, so bila dela zato predčasno končana dne, 21. 11. 2008. Ob začetku del za izgradnjo oskrbnega centra je tako na najdišču potekal arheološki nadzor, ki ga je izvajal Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, OE Maribor. Ob nadzoru ni bilo odkritih nobenih arheoloških struktur.

Na arheološkem najdišču so bile tekom izkopavanj opredeljene 3 faze, izrazitejša vezana na poplavne epizode (faza 1 s podfazami), ter fazi, vezani na novoveške in moderne posege tekom agrarne obdelave površine (faza 2) ter moderne ostaline intenzivnih arheoloških pregledov in posegov v agrarne površine (faza 3).

2 Geografski in arheološki oris najdišča

Najdišče leži na rodovitnih poljih severno od vasi Dogoš, in zahodno od dravskega kanala, na severnem delu Dravskega polja (sl. 1–4).

V geološkem smislu je to prostor ene od dravskih teras, ki jih je reka Drava vrezala v že odložen sediment. Terasni material sestavlja predvsem prod, manj pesek in peščena glina. Prodniki so v glavnem iz metamorfni in magmatskih kamenin. Po starosti terasni sedimenti pripadajo pleistocenu in holocenu. Na področju se nahajajo tudi nahajališča kvalitetnejšega proda, odloženega z aluvialnim nanosom Drave v kvartarju. Verjetno je zaradi tega v bližini Dogoš, na severozahodnih obronkih vasi, na drugi dravski terasi, na geološki karti List Maribor–Leibnitz, označen tudi peskopop (Žnidarčič, Mioč 1987/1989, 31) (sl. 5).

1 Geografski položaj najdišča na DMR 100; ©GURS.

2 Lega najdišča na geografski karti, M 1 : 100 000; vir: Atlas Slovenije, ©Mladinska knjiga Založba, d.o.o.

Dovodni kanal, ki najdišče zamejuje na vzhodni strani, je del sistema Hidroelektrarne (HE) Zlatoličje. HE Zlatoličje je bila zasnovana kot kanalska elektrarna ter je del verige Dravskih hidroelektrarn Maribor (DEM). Zgrajena je bila v času med leti 1964 do 1969 ter izkorišča potencial Drave med Mariborom in Ptujem, kjer reka priteče na ravnino. Elektrarna ima od struge ločena dovodni in odvodni kanal, 4,5 milijona m³ veliko akumulacijsko jezero in jezovno zgradbo v Melju pri Mariboru. Akumulacijsko jezero elektrarne v dolžini 6,5 km se v celoti razprostira na območju mesta Maribora.

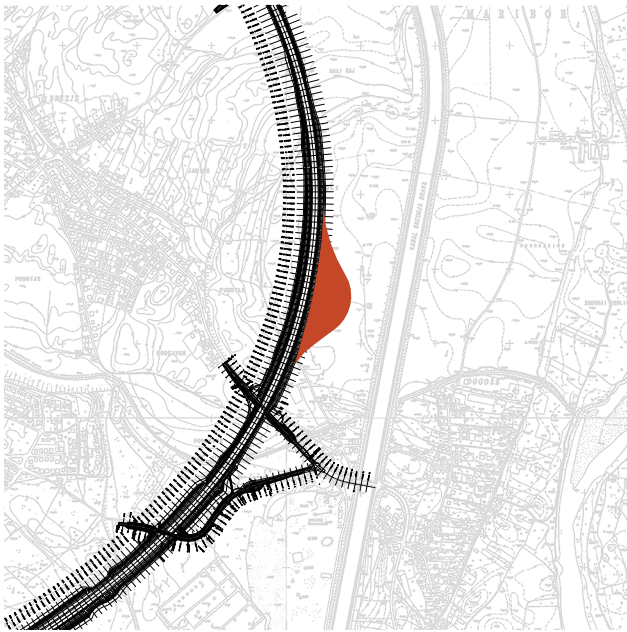
Prostor, predviden za Oskrbni center, je bil namenjen kmetijstvu, z njivskimi površinami, usmerjenimi v smeri vzhod-zahod, na katerih je bila posejana predvsem koruza, manjši delež kmetijskih površin pa je bil opušen in zaraščen (sl. 4).

Na območju vasi Dogoš, južno od območja posega na prostoru bodočega oskrbnega centra (modro območje), so bila dokumentirana 3 najdišča iz rimskega obdobja. Verjetno gre za večji kompleks vile rustike (EŠD 10326 in 10327) ter pripadajočega grobišča (EŠD 6088), ki verjetno leži ob cesti proti Ptujju (Poetovionii) (sl. 6, 1–3).¹

EŠD 10326 (1) zaokrožuje območje, kjer so bili najdeni ostanki temeljev rimskih stavb, kanal in nekaj drobnega gradiva iz rimskega obdobja, EŠD 10327 (ARKAS 170102.01) (2) pa območje, kjer so bili najdeni delno ohranjeni temelji vile rustike. Del najdišča je bil ob izgradnji dravskega kanala uničen. Pahič omenja tudi marmorno koritce, ki ga hranijo v cerkvi v Brezju, ter zlat in srebrn denar na zemljišču Dobrave (Pahič 1975, 304; ARKAS 170102.03, 170102.04). Grobišče EŠD 6088 (ARKAS 170102.02) (3) predstavlja močno poškodovano gomilno grobišče, od katerega je ohranjena le ena gomila. Njen premer znaša 7 m, višina je 40 cm.

V šestdesetih letih so bili ob gradnji kanala uničeni ostanki rimskodobne stavbe. Floris ni bil več razpoznaven, v oddaljenosti stotih metrov pa je bila uničena skupina štirih malih in ene velike gomile, ki jih je Pahič pripisal domačiji (Pahič 1966, 122). Raziskana je bila edino največja gomila, v kateri je bila ugotovljena iz kamnov sezidana kupolasta okrogla

1 Register nepremične kulturne dediščine, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije (<http://rkd.situla.org> [dostop 12. 10. 2017]).

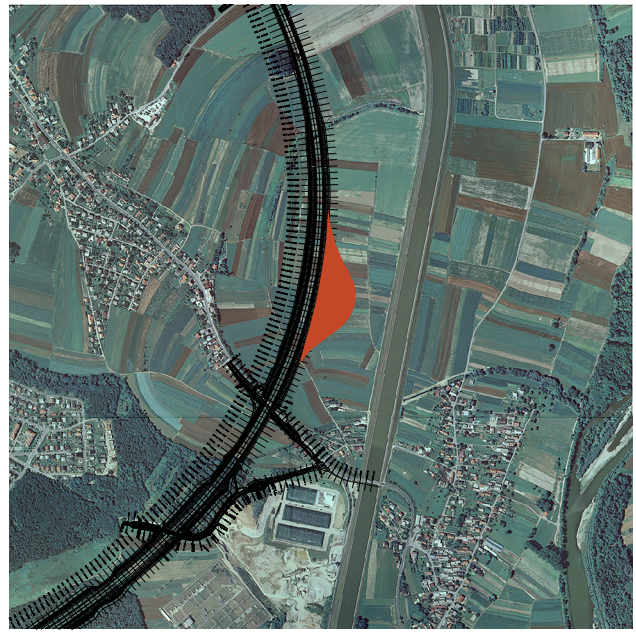

3 Položaj arheološkega najdišča na trasi AC odseka Pesnica–Miklavž, M 1 : 25 000; podlaga TTN5, listi I271400A, I271500A, I272400A, I272500A in idejni projekt DARS; ©GURS, ©DARS.

grobница s hodnikom, ki predstavlja redkejšo obliko pokopa v primerjavi s pogostejšimi grobnicami pravokotne oblike. Tla njene notranjosti so bila razdeljena na tri razdelke, manjšega z ostanki kosti, drugega s privzdignjenim tlakom ter osrednjega z devetimi glinastimi posodami kot grobnimi prdatki (krožniki, trinožnika in lonček). Grob je bil časovno uvrščen v 1. ali 2. stoletje, slednje se zdi verjetnejše (Pahič 1968).

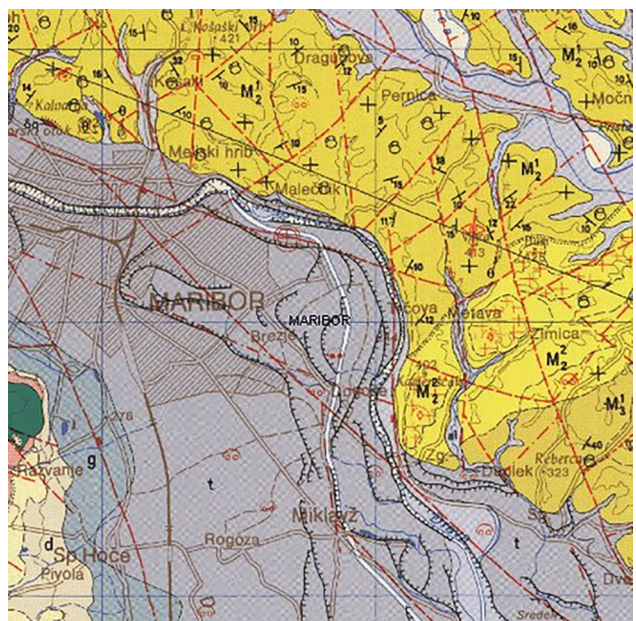
V bližini rimske vile v Dogošah so bili proti severu, le 2,263 km zračne razdalje, na lokaciji Pobrežje poleg grobišča iz pozne bronaste dobe (Pahič 1972) dokumentirani sledovi poselitve iz pozne bronaste dobe in rimskega obdobja (EŠD 15526) ter pepelnica iz peščenjaka, ki bi lahko nakazovala na rimskodobno grobišče na lokaciji Maribor – Zrkovska cesta (EŠD 6398). Proti jugu sta bili opredeljeni dve območji, na zračni razdalji 4,237 km, rimskodobno gomilno grobišče pri Miklavžu na Dravskem polju (EŠD 6820), kjer je večina gomil že izravnanih, le tri so izrazitejše (ena gomila s kamnito grobnico z bogatim inventarjem), ter na lokaciji Loka pri Staršah rimskodobna gomila z obokano grobnico, odkrita leta 1891 (EŠD 6823). Proti zahodu, na zračni razdalji 3,794 km, so na lokaciji Bohova – Za vasjo odkriti sledovi rimskodobne poselitve (EŠD 15539).²

² Za osnovne podatke o najdiščih glej ANSI 1975, 304–305 in Register nepremične kulturne dediščine (<http://gjskd6s.situla.org/gjskd/> [dostop 1. december 2017]) ter ARKAS (Arheološki kataster Slovenije, <http://arkas.zrc-sazu.si/> [dostop 1. december 2017]).

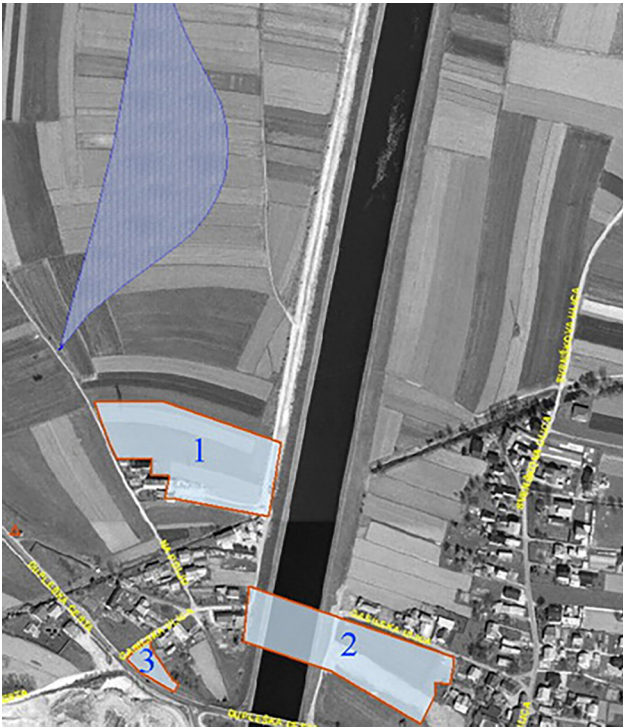

4 Del trase AC Pesnica–Miklavž na digitalnem ortofoto posnetku z vnešenim izkopsnim poljem arheološkega najdišča; M 1 : 25 000, podlaga DOF, listi I271462C, I271562C, I272462C in I272562C; ©GURS, ©DARS.

Iz franciscejskega katastra lahko na območju raziskave razberemo, da se razdelitev polj od let 1819 oziroma 1825 ni dosti spremenila. Današnja parcelacija v veliki meri sledi parcelaciji po franciscejskem katastru, prav tako izraba prostora, kjer je vidno, da je večina parcel uporabljena kot njivske površine (sl. 7). Dolgotrajna izraba prostora se zato odraža tudi v sorazmerno dobro prepoznanih strukturah, vezanih na agrarno izrabo polj (faza 2).

5 Izsek iz geološke karte List Maribor–Leibnitz, modro območje (t, rečne terase, kvartar), rumeno območje (M, peščen lapor, miocen); vir: Žnidarčič, Mioč 1987/1989.

6 Izsek širšega območja najdišča (modro območje) ter bližnja rimskodobna najdišča (1 – EŠD 10326, 2 – EŠD 10327, 3 – EŠD 6088), podlaga DOF 2006 (e-vir Atlas okolja [dostop 12. 10. 2017]).

7 Izsek iz Franciscejskega katastra, Mapi M301 Lehndorf, St. Nikolai/Dogoše, Sv. Miklavž pri Hočah in M798 Zwettendorf/Zrkovci z označenim območjem raziskave; M 1:25 000, ©Arhiv Slovenije.

3 Metodologija in potek izkopavanj

Na območju najdišča Oskrbni center Maribor je bilo izvedeno stratigrafsko arheološko izkopavanje. Za potrebe dokumentiranja ter kartiranja distribucije najdb in vzorcev smo na najdišču vzpostavili relativni koordinatni sistem, z izhodiščem $x = 554026.838$, $y = 154175.449$, v absolutnem (Gauss - Krueger) koordinatnem sistemu in rotacijo 0° proti severu. Abscisna os relativnega koordinatnega sistema je tako potekala proti vzhodu (E vrednosti v totalni postaji), ordinatna os pa proti severu (N vrednosti v totalni postaji). Velikost kvadrantov je bila 5×5 metrov, po abscisni (x) osi smo jih označili s številkami od 1 do 42, po ordinatni (y) osi pa z dvojnimi črkovnim sistemom, in sicer od AA do ES. Celotno izkopno polje je predstavljalo en sam sektor (sl. 9).

10 Sistem dela na območju raziskave; pogled proti vzhodu.

Izkopavanja so se pričela na južnem delu najdišča, kjer so se menjavajoče raziskovali 10 metrov široki pasovi v celotni širini, predvideni za izkop. Izkop je bil naknadno razširjen na južnem delu, kjer je bila v dolžini 80 m odprta celotna površina (sl. 8).

S strojnimi izkopom ob stalni navzočnosti arheologa smo sledili stratifikaciji plasti na najdišču. S sondami od 1 do 8, katerih izkop je bil globlji, je bil preverjen potek in globina geološke podlage. Izpovednejše sonde so bile dokumentirane s preseki (P, skupaj 6 presekov) (sl. 9).

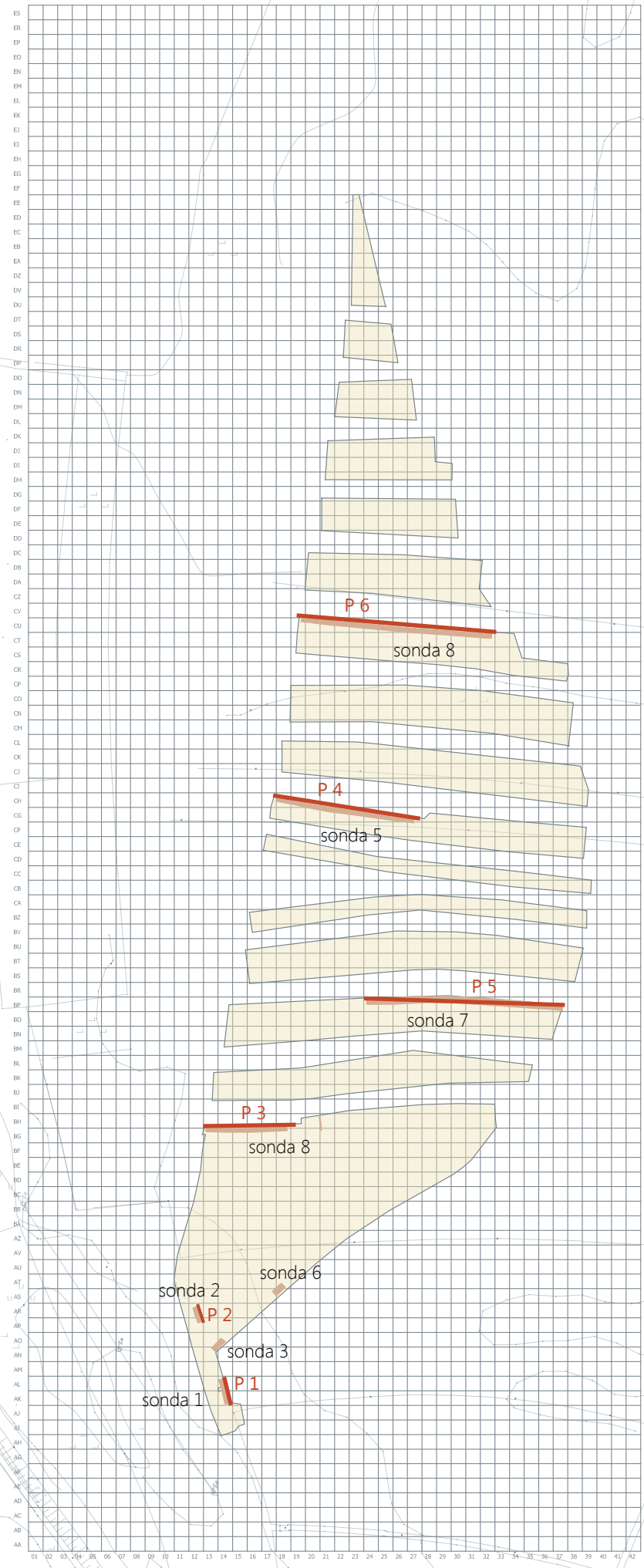
Moderni plasti, travna ruša in ornica, ter starejši ornici so bile odstranjene strojno, vsa odprta površina pa je bila ročno očiščena. Na očiščenih površinah so bile zamejene, fotodokumentirane in geodetsko izmerjene stratigrafske plasti in strukture (sl. 10).

8 Pogled na območje raziskave ob koncu izkopavanj; pogled proti jugovzhodu.

9 (stran 10) Načrt izkopnega polja s kvadratno mrežo ter lego sond in profilov na območju raziskave; M 1:2000.

raziskano območje
 sonda
 presek (P)
 5m

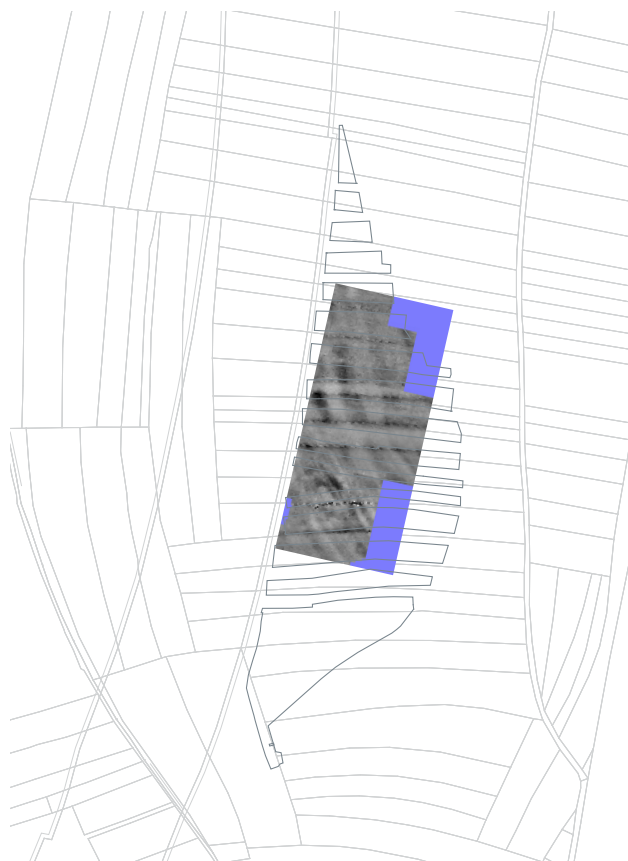
4 Opis in interpretacija odkritih plasti in struktur

Osnovna stratigrafska slika je nadvse preprosta. Ornici sledi tanka plast verjetno stare ornice (SE 2), ki smo jo dokumentirali le v skrajnem južnem delu najdišča. Pod ornico se nahajajo že aluvialne plasti, nanosi reke Drave, različne granulacije, od mivke ali drobnega peska do proda. Pod naplavinami so bile le na dnu nekaterih sond (sondi 1 in 8) dokumentirane plasti, pripisane geološki osnovi, ki niso vsebovale najdb (sl. 11).

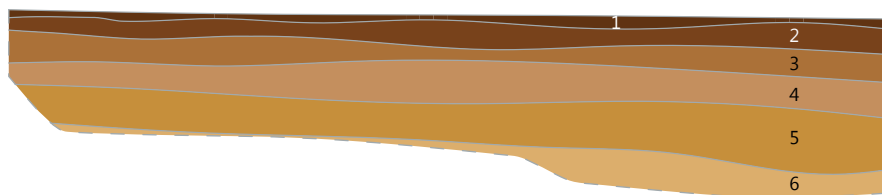
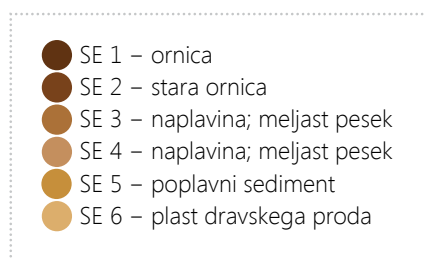
Najdbe se večinoma nahajajo tako v ornici (SE 1) kot v naplavinskih plasteh (SE 5, SE 7 in SE 37).

Jasnejših antropogenih aktivnosti in njihovih sledov v prostoru nismo uspeli dokumentirati. Omeniti velja sledi paleostrug (SE 17 in SE 16) v smeri severozahod–jugovzhod, ki so vidne tudi na rezultatih, ki so jih dale geofizikalne raziskave (sl. 12).³ Ponekod so se ohranili tudi sledovi agrarne obdelave površin, ravno tako zaznane z geofizikalnimi postopki.

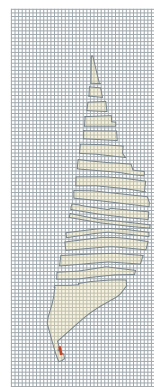
Opredelili smo 3 faze uporabe prostora, z razčlenjeno prvo fazo (faza Ia–Ie), ki predstavlja več dogodkov poplavnih epizod ter okljuke oziroma starejše struge ali rokave, vezane na reko Dravo, in odlaganja materiala v sklopu aluvialnega delovanja in brez antropogenih posegov v prostor. Druga in tretja faza sta nastali z novoveško agrarno uporabo

12 Rezultati geofizikalnih raziskav M 1:5000.

x = 69,184
y = 50,950
z = 244,662

11 Profil P1, vzhodni profil sonde 1, pogled proti vzhodu; M 1:75.

³ Raziskave je maja 2008 izvedlo podjetje Arheotip, d.o.o., iz Ljubinja pri Tolminu.

raziskano območje

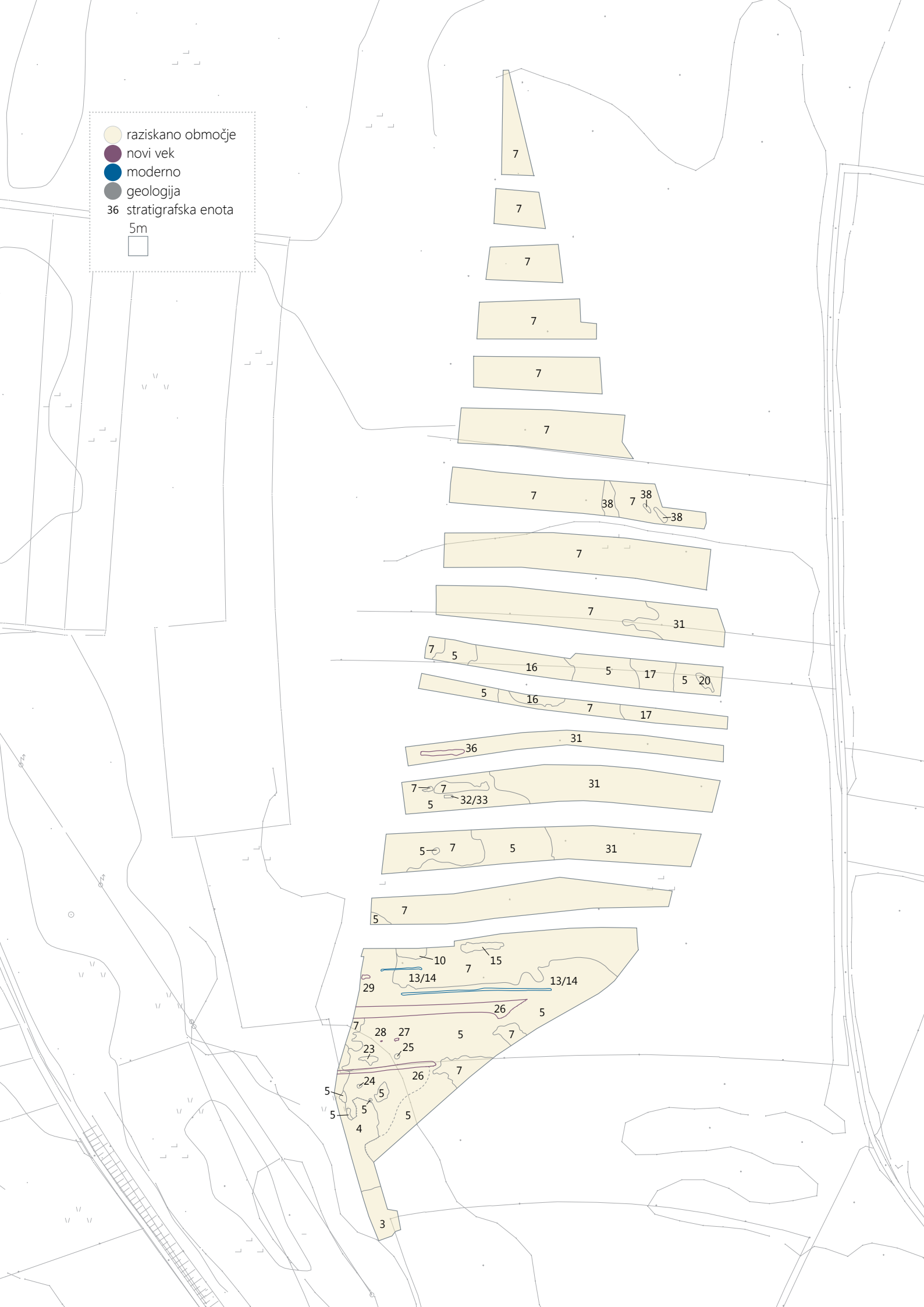
novi vek

moderno

geologija

36 stratigrafska enota

5m

prostora ter modernimi posegi, vezanimi na intenzivne arheološke preglede ter drenažo njihovih površin.

Prvi fazi je bilo pripisanih 15 stratigrafskih enot (SE), novo-veški fazi (faza 2) sedem SE in moderni fazi (faza 3) deset SE, dve stratigrafski enoti predstavljata geološko osnovo (sl. 13).

4.1 Geološka osnova

Geološko gledano leži najdišče v pasu paleoporečja, zato so tudi vse na najdišču dokumentirane plasti aluvialnega nastanka. Geološko podlago predstavljata plasti dravskega proda, označeni kot SE 6 in SE 38, na katero se nalagajo poplavni sedimenti Drave, ki vsebujejo arheološki material (faza 1). Geološki plasti sta bili dokumentirani le na dnu sond 1 in 8 (sl. 11, 14).

SE 6 je predstavljala plast grobega peska (45 %), proda do 7 cm (45 %) in grušča (10 %) bele in svetlo sive (10YR 8/1 in 10YR 7/1) barve, debeline 0,27 m; prav tako tudi SE 38 predstavlja plast grobega peska (70 %), proda do 2 cm (20 %) in grušča (10 %), zelo blede rjave (10YR 7/3) barve, debeline od 0,10 do 0,49 m, ki se je občasno pojavljala tudi kot leča med plastmi mivke (SE 5) (sl. 14).

4.2 Faza 1 – poplavne epizode

Po skoraj celotnem raziskanem območju se ornica (SE 1) ali stara ornica (SE 2, SE 10) odložita na poplavne sedimente faze 1. Ker debelina ornice ne presega od 0,25 do 0,35 m, je oranje poseglo v poplavne sedimente, kar pričajo tudi mlajše, večinoma premešane, najdbe v plasteh faze 1.

13 (stran 12) Kompozitni načrt raziskanega območja z vrisanimi odkritimi strukturami in plastmi faz 1–3; M 1:1500.

14 Izsek profila P6, severni profil sonde 8; pogled proti severu.

15 Pogled na SE 5 (faza 1a) in plast SE 31 (temna lisa na zgornjem robu fotografije, faza 1d); pogled proti vzhodu.

Najstarejši poplavni sediment (faza 1a), SE 5, je predstavljal mivkast sediment, sestavljen iz finega peska (97 %) z redkimi prodniki in gruščici do 1 cm (1 %), rumenkasto rjave (10YR 5/4) barve, debeline do 0,50 m. Plast je vsebovala premešano gradivo – prazgodovinsko, rimskodobno, visoko in poznosrednjeveško, moderno in neopredeljeno lončenino in gradbeni material; odlomki, pripisani mlajšim obdobjem, so se verjetno pojavili kot posledica agrarne obdelave prostora. Omeniti velja, da smo na najdišču določili več barv mivke, od sive do rjave in rumene, a smo jih zaradi narave njihovega odlaganja dokumentirali kot enoten sediment (sl. 15).

Na SE 5 se je odložil meljast pesek SE 37 (faza 1b), temno rumenkasto rjave (10YR 4/4) barve z manjšimi oksidi, debeline 0,20 m. Plast ni vsebovala najdb.

Večjo poplavno epizodo smo dokumentirali s plastjo SE 7 (faza 1c), sestavljene iz meljastega peska (89 %), majhnega gruščica do 1 cm (1 %), temno rumenkasto rjave (10YR 4/4) barve, debeline do 0,45 m. Plast je vsebovala premešane najdbe, od prazgodovinske do moderne lončenine in gradbenega materiala (sl. 16, 17).

Plast in zaplate, katerih sedimentiranje v obliki zapolnitev, zaplat in leč znotraj SE 7 in SE 5 smemo razumeti kot material, odložen v različnih fazah poplavljanja oziroma kot posledica različno intenzivnih poplav, smo umestili v fazo 1d. Manjše zaplate proda SE 23, SE 24 in SE 25 so se pojavljale predvsem na južnem delu izkopnega polja ter mivke SE 20, ki je bila dokumentirana na osrednjem delu izkopnega polja. Plast ilovnatnega peska SE 31 se je odložila na osrednjem delu izkopnega polja, kjer je bil teren tudi najnižji oziroma se je s severne in južne strani polagoma spuščal proti osrednjemu delu, kjer se je očitno oblikovala kotanja, kasneje zapolnjena s sedimentom SE 31 (sl. 16, 18).

Zaplata SE 23 je bila po sestavi grobi pesek (95 %) z manjšimi prodniki do 1 cm (5 %), temno sivkasto rjave (2.5Y 4/2) barve, SE 24 je bila sestavljena iz grobega peska, olivno rjave (2.5Y 4/3) barve, ter SE 25 iz peska (95 %) z manjšimi prodniki do 1 cm (5 %), olivno rjave (2.5Y 4/3) barve. Vse tri zaplate proda so bile brez najdb (sl. 19).

SE 20 je bila sestavljena iz finega peska (85 %) z majhnim gruščem rumenkasto rjave (10YR 5/4) barve, velikosti do 2 cm (15 %).

SE 31 je bila po sestavi ilovnat pesek (93 %) z manjšimi prodniki do 3 cm (2 %), rjave (10YR 4/3) barve, debeline do

0,30 m. Plast je vsebovala premešano gradivo, od prazgodovinske do moderne lončenine in gradbenega materiala, prevladovala pa sta rimskodobna lončenina in gradbeni material.

Naplavine Drave predstavljata tudi plasti SE 3 (faza 1e) in SE 4 (verjetno faza 1d), ki pa sta bili dokumentirani le na skrajnem jugozahodnem delu najdišča.

SE 3 je bila po sestavi meljast pesek (97 %) z gradbenim materialom (1 %) in drobci oglja (1 %) temno rumenkasto rjave barve (10YR 4/4), debeline do 0,30 m.

SE 4 je bila ravno tako opredeljena kot meljast pesek (93 %), z majhnimi prodniki in gruščem do 2 cm (3 %) ter kremnom do 4 cm (1 %), olivno rjave (2.5Y 4/4) barve, debeline 0,30 m.

Mlajša, nad SE 4 odložena SE 3, je vsebovala premešano lončenino in gradbeni material, medtem ko je SE 4 vsebovala le odlomke rimskodobne lončenine in gradbenega materiala ter nekaj odlomkov visoko in poznosrednjeveške lončenine.

Plasti SE 16 in SE 17 sta bili interpretirani kot zapolnitvi paleostruge oziroma rokava Drave, ki smo jih zaznali tudi ob geofizikalnih prospekcijah (sl. 12). Obe zapolnitvi sta imeli podobno smer in bili po sestavi meljast pesek (SE 16) do

16 Izsek profila P3, severni profil sonde 4; pogled proti severu.

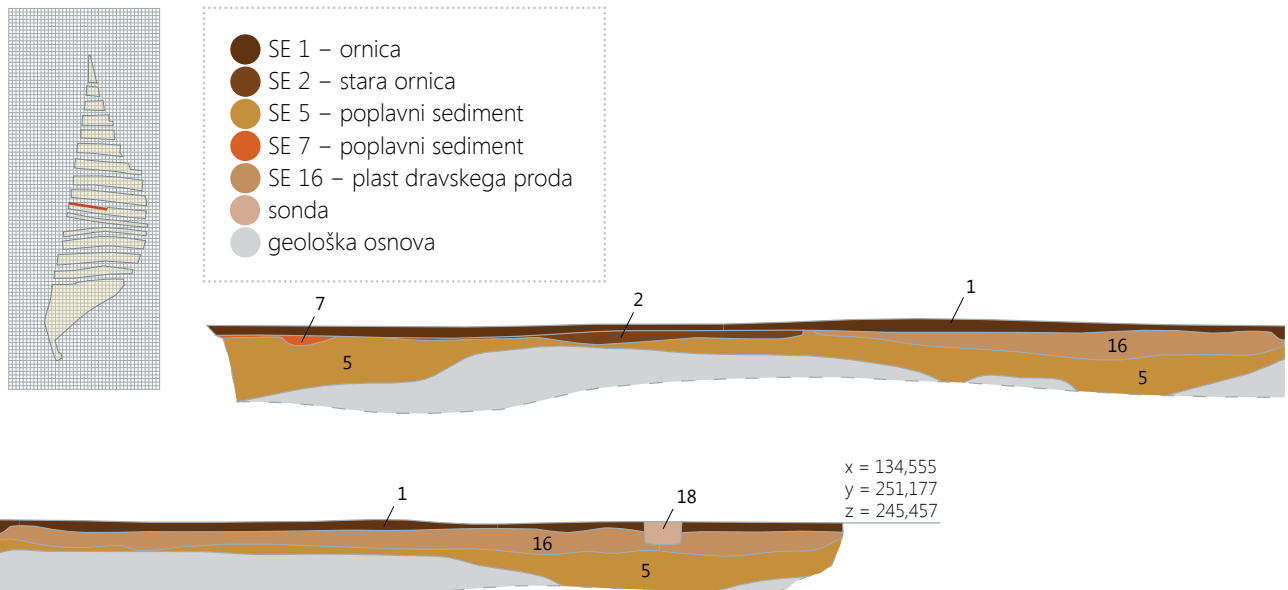
17 Pogled na plast SE 7, kv. BG19–BG28; pogled proti vzhodu.

18 Izsek profila P5, severni profil sonde 7; pogled proti severu.

19 Pogled na zaplate SE 23 (svetlejša pasova) in SE 25 (faza 1d) v naplavinah SE 5 (faza 1a) in SE 7 (faza 1c); pogled proti vzhodu.

20 Profil P4, severni profil sonde 5, pogled proti severu; M 1:200.

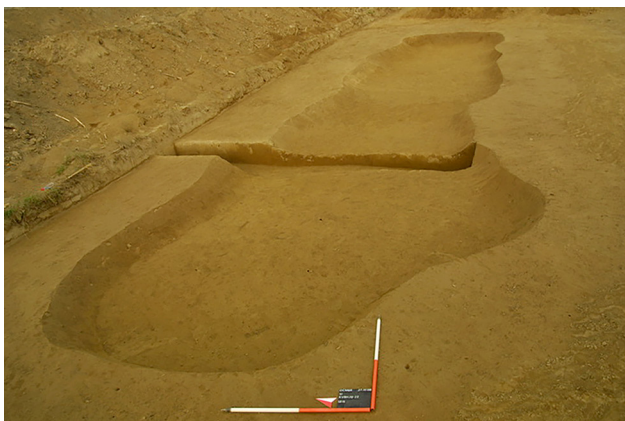
finega peska ali mivke (SE 17) olivno rjave (2.5Y 4/3) do temno rumenkasto rjave (10YR 4/4) barve. Koriti strug nista bili določeni, mejne površine pa so se vrezale v SE 5 in SE 7. Debelina SE 16 je zanašala 0,70 m in je bila dokumentirana v preseku sonde 5 (sl. 20), SE 17 pa je bila dokumentirana le v tlorisu. Zaradi neizrazite stratigrafije, saj sta paleostrugi prekrivali že ornico SE 1, ju časovno težje umestimo. Zasutji sta sicer vsebovali premešano gradivo, od prazgodovinskega do modernega gradiva, prevladovali pa sta prazgodovinska in rimskodobna lončenina.

Opređeljeni sta bili kot zapolnitvi poglobitev v poplavnih sedimentih (SE 7, SE 5) SE 15 in SE 32/33.

Zapolnitev SE 15 je bila sestavljena iz meljastega peska (86 %), z manjšim gruščem in prodrom do 1 cm (5 %) ter odlomki opeke velikosti do 3 cm (4 %), temno sivo-rjave (2.5Y 4/2) barve, debeline 0,40 m. Zapolnitev je merila 16,40 × 2,43 m in je vsebovala premešane najdbe, od prazgodovinske do moderne lončenine in gradbenega materiala, prevladovala pa je visoko in poznosrednjeveška

lončenina. Na podlagi te smo zapolnitev pogojno umestili v poplavne epizode faze 1e (sl. 21).

Zapolnitev oziroma jama z zapolnitvijo SE 32 je bila sestavljena iz ilovnatega peska (92 %), s srednje velikimi prodniki do 5 cm (3 %), srednje velikimi odlomki gradbenega materiala (2 %) ter drobcu oglja (1 %), zelo temno sivo-rjave (10YR 3/2) barve, debeline 0,15 m. V zapolnitvi smo dokumentirali le nekaj odlomkov rimskodobne lončenine in gradbenega materiala, zato smo jo pogojno časovno umestili v čas faze 1d (sl. 22).

21 Pogled na izpraznjeno poglobitev SE 15 v naplavini SE 7 (faza 1c), pogled proti severovzhodu.

22 Presek zapolnitve poglobitve SE 32, pogled proti severovzhodu.

4.3 Faza 2 – novi vek

Na najdišču se je zaradi intenzivne obdelave polj oblikovala 0,25 do 0,35 m debela plast ornice (SE 1), ponekod sta bili, predvsem na parcelah, kjer so bila polja opuščena in so bile v času raziskave travnate površine, dokumentirani plasti starejše ornice (SE 2 in SE 10), ki sta ležali pod travno rušo oziroma zaraščeno ornico (SE 1). Zaradi oranja in parcelacije so bile dokumentirane tudi sledi agrarne izrabe prostora, npr. SE 26, SE 27, SE 28, SE 29 in SE 36 (sl. 23, 24, 25). Vse strukture so bile linearne in so potekale v smeri oranja, torej vzhod–zahod.

SE 1 je bila po sestavi peščeni melj, rjave (10YR 4/3) barve, debeline med 0,25 in 0,35 m.

Stara ornica SE 2 je bila po sestavi ilovnat pesek (98 %), z odlomki opeke (1 %), rjave (10YR 4/3) barve, debeline 0,2 m; SE 10 je po sestavi meljast pesek, olivno rjave (2.5Y 4/3) barve, debeline 0,30 m.

SE 27, SE 2 in SE 10 so vsebovale malo najdb, predvsem iz starejših obdobij (prazgodovinska, rimskodobna ter visoko in poznosrednjeveška lončenina in gradbeni material), a sta bili plasti SE 2 in SE 10 dokumentirani le v presekih sond 1 in 3 ter sta kot taki nereprezentativni za distribucijo najdb.

4.4 Faza 3 – moderno

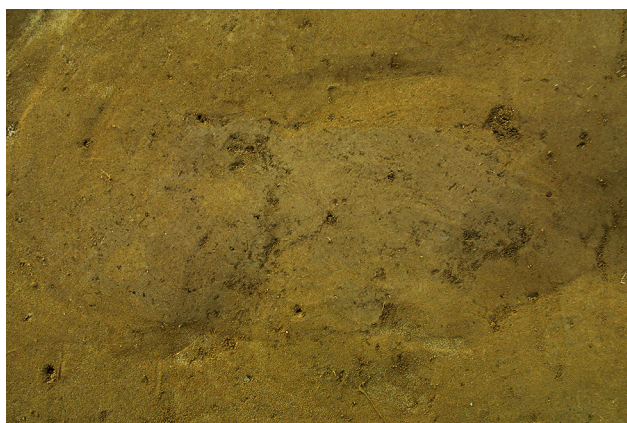
Strukture te faze lahko razdelimo na testne jarke arheoloških pregledov – SE 8/9, SE 11/12, SE 18/19 in SE 34/35 (sl. 23). Naj omenimo, da lega testnih jarkov ne odgovarja legi testnih jarkov, podanih v Poročilu o rezultatih arheološkega pregleda na potencialnem najdišču Maribor – Oskrbni center (Djurić 2006).

V to fazo smo umestili tudi SE 13/14, kot dva jarka za drenažo njivskih površin na parceli št. 264/2, k. o. Dogoše, v smeri vzhod–zahod, kjer se teren začne spuščati.

Po sestavi je bilo polnilo SE 13 meljast pesek, rjave (10YR 4/3) barve, brez najdb. Dolžina jarkov je bila 14,7 m severni jarek oziroma 54,3 m južni jarek, širina obeh je znašala okrog 0,45 m.

23 Načrt raziskanega območja z vrisanimi odkritimi strukturami in plastmi faz 2 in 3; M 1:1000.

24 Pogled na zaplato, posledico agrarne obdelave površine SE 28 v kv. BA14, pogled proti severu.

25 Presek sledi oranja SE 27 v kv. BA15, pogled proti severu.

5 Gradivo

Arheološko gradivo, predvsem lončenina in gradbeni material, je bilo zbrano iz poplavnih sedimentov faze 1 (SE 5, SE 7, SE 31, SE 4, SE 3), v paleostrugah faze 1 (SE 16 in SE 17) ter v zapolnitvah poglobitev, pripisanih fazi 1 (SE 32 in SE 15). Največ gradiva je zbrana v ornici (SE 1), manj pa v starejših ornicih in sledih oranja faze 2 (SE 2, SE 10, SE 27), ter nekaj odlomkov premešanega gradiva v ponovnem zasutju testnega jarka (SE 8/9).

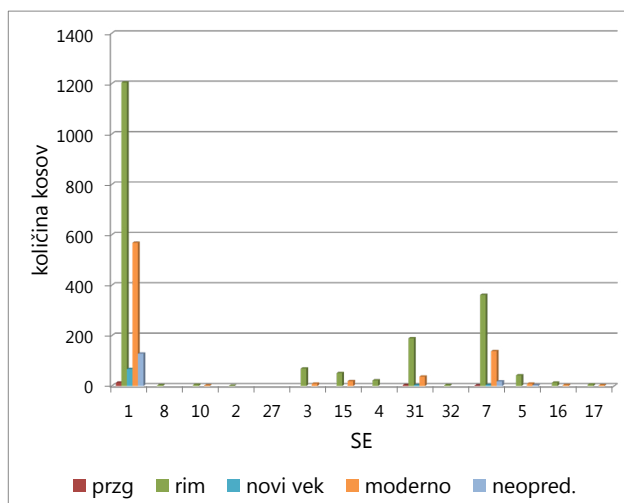
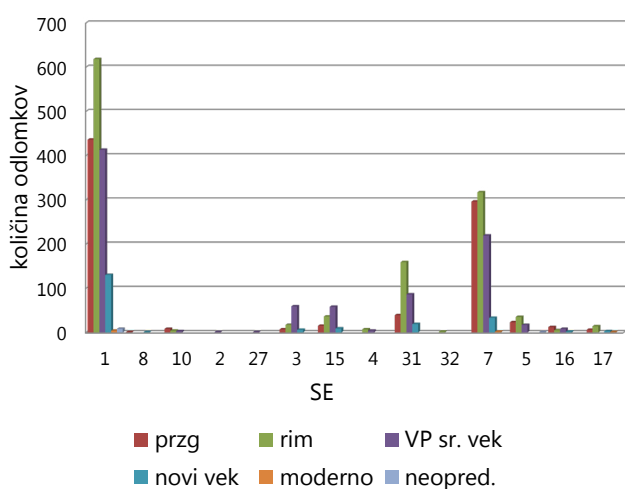
Časovno gledano prevladuje rimskodobna lončenina (1214 odlomkov), sledita prazgodovinska (843 odlomkov) ter

visoko in poznosrednjeveška lončenina (869 odlomkov), nato novoveška lončenina (203 odlomkov) ter maloštevilna moderna lončenina (7 odlomkov) (sl. 26). Devet odlomkov lončenine nismo mogli opredeliti.

Med gradbenim materialom prevladuje rimskodobni gradbeni material (1969 kosov), sledijo moderni gradbeni material (789 kosov), novoveški (74 kosov), neopredeljeni kosi (z opazko, da visoko in poznosrednjeveškega gradbenega materiala nismo prepoznali, 149 kosov) ter slabo zastopana, morda prazgodovinska ožgana glina (19 kosov) (sl. 27).

Faza	SE	Przg	Rim	VP sr. vek	Novi vek	Moderno	Neopred.
3	1	436	618	413	130	4	8
	8	1			1		
2	10	8	4	3			
	2			1			
1e	3	7	17	59	6		
	15	15	36	58	9		
1d	4		7	4			
	31	39	159	86	19		
1c	7	296	317	219	33	2	
	32		2				
1a	5	23	35	17			1
1	16	12	5	8	2		
	17	6	14		3	1	

Faza	SE	Przg	Rim	Novi vek	Moderno	Neopred.
3	1	13	1204	67	568	128
3	8		3			
2	10		5		2	
2	2		1			
2	27					
1e	3		69		9	
1e	15		51		19	
1d	4		22			
1d	31	4	189	3	37	
1d	32		3			
1c	7	2	361	4	138	18
1a	5		42		9	3
1	16		13		4	
1	17		6		3	

26 Distribucija odlomkov lončenine po stratigrafskih enotah.

27 Distribucija kosov gradbenega materiala po stratigrafskih enotah.

Distribucija najdb v plasteh kaže na precej enakomerno porazdelitev gradiva po celotnem raziskanem območju, s pričakovano povečanim številom gradiva v osrednjem delu najdišča, kjer so zaradi naravne kotanje plasti tudi najgloblje. Prostorska distribucija velja tako za prazgodovinsko kot tudi rimskodobno ter novoveško lončenino. Izstopa pomanjkanje najdb iz modernega obdobja, saj se le-te v majhnem številu (skupaj sedem odlomkov) nahajajo predvsem v plasti SE 1, po drugi strani pa je s precejšnjim številom zastopan moderni gradbeni material, ki je del plasti tako faz 1 kot mlajših plasti.

Gradivo smo določili na podlagi tipoloških primerjav, predvsem iz območja tako slovenske kot avstrijske Štajerske, zaradi premešanega gradiva v plasteh in strukturah pa je bilo gradivo nemogoče uvrščati na podlagi stratigrafske lege najdb ali določenih faz, znotraj katerih je bilo gradivo opredeljeno.

5.1 Prazgodovinsko obdobje

Lončenina prazgodovinskega obdobja je bila pogosta v ornici (SE 1, faza 3, 436 odlomkov) ter v poplavnem sedimentu (SE 7, faza 1c, 296 odlomkov), manj pa v preostalih sedimentih faze 1 (SE 3, SE 5, SE 31, skupaj 69 odlomkov), zapolnitvah faze 1 (SE 15, 15 odlomkov) ter paleostrugah (SE 16, SE 17, skupaj 18 odlomkov), plasteh faze 2 (SE 10, osem odlomkov) ter zapolnitvi faze 3 (SE 8, en odlomek).

Gradbeni material oziroma ožgana glina se pojavlja v SE 1, SE 7 in SE 31 (skupaj 19 kosov).

Med tu predstavljenimi najdbami lahko v prazgodovinski čas uvrstimo nekaj odlomkov različnih posod, in sicer lonca s trakastim (X) ročajem, ki veže ustje in rame posode (G12), odlomek posode s cilindričnim vratom in prepognjenim izvihanim ustjem (G22), odlomek ostenja posode z nalepljeno bradavico (G6), odlomek ustja z ostenjem, ki je okrašeno z razčlenjenim rebrom (G13), odlomek ostenja, okrašene ga z razčlenjenim rebrom (G14), odlomek ostenja posode, okrašene ga s psevdovrvičastim okrasom (G35), odlomek ostenja, okrašene ga z navpičnimi vrezi (G41), odlomek jezičastega ročaja z delom ostenja (G3), jezičast ročaj (G30) in odlomek ročaja pekve (G26) ter najverjetneje odlomek keramičnega motka (G2). Večina prazgodovinske lončenine je ohranjena fragmentarno ter zato oblikovno težko določljiva. Predvsem način okraševanja in oblika držajev oziroma ročaja sta značilna tako za pozno bronasto kot za starejšo železno dobo, nekateri odlomki pa kažejo, da bi šlo lahko tudi za najdbe iz časa zgodnje bronaste dobe.

Primerjave za odlomek zgornjega dela posode s cilindričnim vratom in prepognjenim izvihanim ustjem, ki je okrašeno z odtisi prsta (G22), predvsem zaradi načina izdelave ustja z okrasom odtisov najdemo v lončenini iz časa zgodnje bronaste dobe, predvsem na najdiščih, ki jih povezujejo s t. i. Somogyvár-Vinkovci kulturo (npr. Bondár 1995, t. 137: 106; Bondár 2003, sl. 10: 8; Jereb, Sankovič, Šavel 2014, sl. 7.3.3./3, 6; sl. 7.3.4./7, 12; sl. 7.3.6./15; Velušček, Čufar 2003, t. 1: 7; t. 2: 1; t. 4: 3; t. 9: 4; t. 10: 2, 8; t. 11: 3; t. 15: 8).

Glede same oblike lonca s trakastim (X) ročajem, ki veže ustje in rame posode (G12), največ primerjav sicer najdemo med lonci iz časa pozne bronaste dobe (npr. Bricelj 2014, sl. 15.5./6; Dular 2013, sl. 7: L3, t. 12: 6; t. 15: 6; t. 29: 3, 4; t. 45: 2; t. 51: 2; Dular, Šavel, Tecco Hvala 2002, 146, sl. 4: L1, t. 15: 6), ki so lahko okrašeni z nalepljenim rebrom ali še pogosteje z nalepljenim razčlenjenim rebrom. Toda trakasti (X) ročaji, ki vežejo ustje in rame posode, so značilni za amfore, oziroma našemu primerku najbolj podobni ročaji vrčev ali vrčkov iz časa zgodnje bronaste dobe v Istri (Čović 1983, 126, t. 14: 5).

Odlomek G2 bi bil lahko del gumba pokrovke (npr. Dular, Tomanič Jevremov 2010, t. 117: 10; Grahek 2015, 146, G88) ali vijčka (npr. Dular, Tomanič Jevremov 2010, t. 141: 8) iz časa pozne bronaste ali starejše železne dobe, najverjetneje pa gre za del prazgodovinskega motka za navijanje niti. Z odtisi prsta okrašen motek so našli na pozno bronastodobni naselbini v Orehovi vasi pri Slivnici (Grahek 2014, sl. 14.1.9./19; Grahek 2015, 158, G160), nekaj pa jih npr. poznamo iz železnodobnega naselja Most na Soči (Svoljšak, Dular 2016, t. 69: 1; t. 74: 3–7; t. 85: 5; t. 88: 6; t. 100: 17–19).

5.2 Rimsko obdobje

Lončenina rimskega obdobja je bila pogosta v ornici (SE 1, faza 3, 436 odlomkov) ter v poplavnem sedimentu (SE 7, faza 1c, 296 odlomkov), manj pa v preostalih sedimentih faze 1 (SE 3, SE 5, SE 31, skupaj 69 odlomkov), zapolnitvah faze 1 (SE 15, 15 odlomkov) ter paleostrugah (SE 16, SE 17, skupaj 18 odlomkov), plasteh faze 2 (SE 10, 8 odlomkov) ter zapolnitvi faze 3 (SE 8, en odlomek).

Gradbeni material je bil v veliki meri prisoten v ornici (SE 1, 1204 kosov), sledijo poplavni sedimenti (SE 7, faza 1c, 361 kosov ter SE 31, faza 1d, 189 kosov ter v manjši meri v SE 3, SE 15, SE 4, SE 32, SE 5, SE 16, SE 17, skupaj 206 kosov), ki v seštevku kosov predstavljalo le dobro polovico vsega rimskodobnega gradbenega materiala. Le manj kot deset kosov je bilo najdenih v starejši ornici (SE 2, SE 10, faza 2,

skupaj šest kosov) ter v zapolnitvi testnih jarkov (SE 8, faza 1, trije kosi).

Od prikazanih najdb med rimskodobne lahko uvrstimo del krožnika z uvihanim ustjem (G27), odlomka dveh ustij vrčev (G38, G39), odlomek verjetno sklede (G29),⁴ nekaj odlomkov ustij z ostenji različnih loncev (G16, G25, G34), odlomek ustja sklede (G23), odlomke trinožnikov (G8, G15, G33), odlomke pokrovov (G5, G17, G31), odlomka dnov dveh loncev (G1, G10), odlomek dna in dela ostenja čaše (G32), dve okrašeni ostenji loncev (G21, G37), odlomek ostenja pokrova z luknjico (G4), odlomek dna melnice (G18), ročaj vrča trakastega preseka (G7), posnetek sigilatne posode z okrasom človeške oziroma božanske figure (G20), iz poznoantičnega obdobja pa je verjetno tudi večja pravokotna jagoda iz roženca (G40). Tudi rimskodobna lončenina je ohranjena le fragmentarno in v glavnem oblikovno težko določljiva, ali pa gre za oblike, ki se na štajerskih najdiščih pojavljajo v praktično nespremenjeni obliki skozi celotno rimsko obdobje.

Ustju G23 primerjave najdemo v ustjih skled, ki izvirajo iz zgodnje rimskih kontekstov 1. in 2. stoletja (npr. Sedlmayer, Tiefengraber 2006, t. 23: 76/24/24; Urban 1984, t. 54: 12). Na podlagi primerjav lahko najverjetneje v čas med 1. in 3. stoletjem uvrstimo ustje lonca G25 (npr. Jeschek 2000, t. 20: 136; Vogrin 1991, 35–36), krožniki z uvihanimi ustji (G27) se na štajerskih najdiščih lahko pojavljajo v kontekstih od 1. do vsaj 4. stoletja (npr. Groh 1996, t. 35: K 82; Janežič 2008, kat. 362, 402–404; Jeschek 2000, t. 75: 89, 90; Pahič 1978, t. 4: 4; Pammer Hudeczek 2009, t. 28: 50; t. 75: 83, 84; t. 79: 94; Tušek 1993, t. 2: 8, 12, 13, 15; t. 11: 2; t. 16: 2, 8; t. 26: 5–7), odlomek dna keramične čaše (G32) je verjetno iz druge polovice 2. oziroma 3. stoletja (npr. Hinker 2014, t. 19: 217), odlomek lonca z izvihanim užlebljenim ustjem (G16) bi na podlagi primerjav lahko izviral že iz časa 2. ali 3. stoletja (npr. Pammer Hudeczek 2009, t. 50: 6; Pahič 1978, t. 13: 7; Strmčnik Gulič 1993, t. 4: 8), primerjave zanj pa najdemo tudi v kontekstih iz poznoantičnega obdobja (Ciglencečki 2000, sl. 94: 6, 8; Janežič 2008, kat. 71 in 217).

Del ostenja z ustjem G8 je verjetno pripadal trinožniku z lečasto oblikovano posodo, nažlebljeno površino in obojestransko razširjenim vodoravnim robom. Trinožniki z lečasto oblikovano posodo s pripadajočimi pokrovi predstavljajo značilno obliko noriškega in obmejnega panonskega prostora in so najverjetneje izdelek staroselskega romaniziranega prebivalstva. Izdelovali so jih domala povsod, najverjetneje v okviru hišne proizvodnje, žgali so jih v preprostih kopah in predvsem za lastno uporabo. Z njimi niso trgovali

4 Za primerjavo glej npr. Janežič 2008, kat. 168, kat. 506.

na večje razdalje, zato kažejo številne lokalne značilnosti, ki so le stežka primerljive v širšem prostoru (Vidrih Perko 2006, 93–94). Trinožniki z obojestransko razširjenim vodoravnim robom se npr. pojavljajo v plasteh in sklopih na Brinjevi gori, v Slovenski Bistrici, ob potoku Ložnica v Slovenski Bistrici, v Spodnjem Grušovju ter v Veleniku, ki so časovno uvrščeni predvsem v 3. in 4. stoletje. Značilna za večino navedenih trinožnikov sta porozna glina svetlo rjave, sive ali temno sive barve ter z žlebljenjem narebren obod trupa vse do roba (Pahič 1978, 136, 144 z op. 54, 147, 159, 203–205, t. 1: 24, 25; t. 2: 4; t. 4: 28; t. 7: 23; t. 13: 17). Verjetno je tudi odlomek G15 predstavljal del trinožnika. Maja Janežič je namreč sklede z ustji, ki so podobno poševno odrezano oblikovana, lahko tudi z dodatnim užlebljenjem, z najdišča Ptuj – Gimnazija (sektor II) iz časa druge polovice 3. in 4. stoletja uvrstila med trinožnike (Janežič 2008, 49, kat. 297, 553, 554). Del rimskega trinožnika predstavlja tudi odlomek ostenja z nogo (G33).

Odlomka ustij z delom ostenja G5 in G31 sta pripadala rimskodobnima koničnima pokrovoma, ravno tako pa je bil del pokrova gumbast držaj (G17). Pokrovi se na rimskodobnih najdiščih pojavljajo pogosto. Njihova oblika se je skozi čas le malo spreminjala, glede na fakturo (prečiščena glina) in oksidacijsko žganje pa odlomek pokrova z zaobljenim ustjem G31 lahko uvrstimo med pokrove, ki sodijo k namiznemu posodju, medtem ko odlomek pokrova z užlebljenim ustjem G5 po načinu izdelave in obliki lahko uvrstimo h kuhinjskemu posodju.⁵ Pokrovi z zaobljenim ustjem se na štajerskih rimskodobnih najdiščih pojavljajo dokaj pogosto, in sicer tako v zgodnejših kontekstih iz 1. in 2. in/ali 3. stoletja (npr. Groh 1996, t. 13: K 28, K 32; Hinker 2014, t. 18: 186; t. 23: 306, 307; Istenič 2000, t. 143: 3; Pammer Hudeczek 2009, t. 18: 64; t. 37: 67; t. 42: 18, 20; t. 60: 101; Seehausser 2007, t. 26: 140, 145–147, 149; Tušek 1996, t. 10: 14; t. 11: 5, 22; Vidrih Perko 2006, K48, K57, K290, K302, K389, K427; Vogrin 1991, 33) kot tudi v poznoantičnih kontekstih (npr. Groh 1996, t. 37: K 104; Janežič 2008, kat. 35, 95–97, 99, 105, 107, 271, 275). Primerjav za pokrov z užlebljenim ustjem G5 je manj, na Ptuj in v Lipnici (Flavia Solva) pa se pojavljajo tako v kontekstih iz 2. in 3. stoletja (npr. Hinker 2014, t. 18: 197; Tušek 1996, t. 11: 23) kot tudi v poznoantični plasti na ptujskem najdišču Gimnazija (Janežič 2008, kat. 476). Podobno tudi primerjave za gumbast držaj pokrova (G17) najdemo na štajerskih grobiščih in naselbinah, ki so uvrščena v čas od 2. stoletja pa vse do poznoantičnega obdobja (npr. Fuchs 1980, t. A 8: 2; t. A 28: 4; Hiker 2014, t. 23: 298; Istenič 2000, t. 143: 3; Janežič 2008, kat. 287, kat.

5 Za uvrščanje pokrovov v različne skupine na podlagi fakture glej Vidrih Perko 2006, 95.

484, kat. 550; Pahič 1978, t. 12: 15; Pammer Hudeczek 2009, t. 19: 334; Ravnik 2006, t. 35: 334; Seehauser 2007, t. 27: 159; Vidrih Perko 2006, K244; Vogrin 1991, 32–33).

Odlomka vrčev **G38** in **G39** sta pripadala vrčem z obročastim ustjem, ki imajo rahlo odebeljen rob, kakršne je Isteničeva uvrstila v svoj tip VE 6. Gre za vrče, ki se na Ptujju pojavljajo v prvi polovici 2. stoletja (Istenič 1999, 122, sl. 105: VE/FS 6; Istenič 2000, t. 103: 6, 7).

Jagoda iz roženca (**G40**) lahko uvrstimo med večje pravokotne jagode s šesterkotnim profilom; tj. tip IV/2/B po Vadayevi, tip 18 po Ivaniševiću, Kazanskem in Mastykovi oziroma v skupino LIX po Tempelmann Mączyński. Lahko so koščene, steklene, jantarjeve ali iz različnih vrst kamnin (npr. kalcedona). Najstarejši primerki so že iz 2. stoletja, značilne so predvsem za poznoantično obdobje, največkrat pa se, predvsem tiste iz kalcedona, pojavljajo na območju Barbarika (Ivanišević, Kazanski, Mastykova 2006, 69, 101, sl. 60: 4; sl. 61: 1; sl. 66: 30; Tempelmann Mączyńska 1985, 90, t. 20: 517; Vaday 1989, 99, 103, sl. 24: sl. 10; 17). Naj navedemo še to, da je *naša* jagoda izdelana natančneje kot večina primerkov iz Barbarika.

5.3 Visoko in pozno srednjeveško obdobje

Največ odlomkov lončenine visokega in pozno srednjeveškega se je pričakovano nahajalo v ornici (SE 1, faza 3, 413 odlomkov) ter v poplavnem sedimentu (SE 7, faza 1c, 219 odlomkov), manj pa v preostalih sedimentih faze 1 (SE 3, SE 4, SE 31, SE 5, skupaj 166 odlomkov) zapolnitvah faze 1 (SE 15, 58 odlomkov) ter paleostrugah (SE 16, skupaj osem odlomkov), plasteh faze 2 (SE 2, SE 10 in SE 27, skupaj pet odlomkov). Prisotnost lončenine v sedimentih faze 1 kaže na intenzivno obdelovanje polj že v tem obdobju in/ali na formiranje poplavnega sedimenta v visoko in poznosrednjeveškem obdobju s predpostavko, da se je ob formiranju sedimenta očitno del spodaj ležečih plasti premešal, kar bi pojasnilo tudi delež visoko in pozno srednjeveške lončenine v sedimentih starejših podfaz ter delež rimskodobnega gradiva v mlajših podfazah.

Visoko in pozno srednjeveškega gradbenega materiala med gradivom nismo prepoznali.

Od prikazanih najdb med visoko oziroma poznosrednjeveške najdbe lahko uvrstimo odlomek ostenja, okrašenega z vodoravnimi in poševnimi vrezi ter ravno odrezanim vertikalnim robom ustja (**G28**) in odlomek dna posode z reliefno oblikovanim znakom mreže znotraj pravokotnika (**G24**).

Ustje lonca (**G28**) lahko uvrstimo med lonce tipa G1 po Klokočovnikovi, ki naj bi se pojavljali med 12. in prvo polovico 14. stoletja (Klokočovnik 2010, 111).⁶ Tudi okras horizontalnih linij v kombinaciji z najrazličnejšimi vrstami vtisnjene okrasa, kakršnega najdemo tudi na našem odlomku, je pogost na visoko srednjeveški lončenini iz območja srednje Evrope (Kerman 2008, 34–35; Klokočovnik 2010, 122).⁷

Upodobitev mreže oziroma križa znotraj pravokotnika na dnu posode (**G24**) na srednjeveški lončenini ni ravno pogosta. Podoben znak na sredi dna, pravokotnik z vpisanim križem, ima visoko srednjeveški lonec, najden na dvorišču Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani (Korošec 1951, sl. 10). V srednjem veku se znaki na zunanem dnu posode pojavljajo že v 9. stoletju, pogosti pa so od 13. stoletja dalje. Sprva so bili znaki vtisnjeni z žigom, v 13. in 14. stoletju vrezani, reliefno prikazani znaki pa so pogosti na lončenini iz celotnega visokega in poznega srednjega veka. Največkrat se pojavljajo motivi samostojnega križa in očrtanega križa (Brišnik, Ravnikar 1999, 55–56; Kos 1995, 215).

⁶ Z navedenimi primeri in literaturo.

⁷ Z navedeno literaturo.

5.4 Novoveško obdobje

Večina odlomkov novoveške lončenine se je nahajala v ornici (SE 1, faza 3, 130 odlomkov), sledijo poplavni sedimenti in zapolnitve faze 1 (SE 3, SE 15, SE 31, SE 7, SE 5, skupaj 67 odlomkov) ter le en odlomek v zapolnitvi testnega jarka (SE 8).

Gradbeni material se je večinoma nahajal v ornici (SE 1, faza 3, 67 kosov), sledila sta poplavna sedimenta faze 1 (SE 7 in SE 31, skupaj sedem kosov).

Med novoveško lončenino sta uvrščena in tu predstavljena odlomka novoveškega lonca (**G9**) in skleda z ročajem (**G11**), zanimiv pa je predmet iz roženca (**G36**), ki ga lahko uvrstimo med novoveške kresilnike pravokotne oblike zaokroženih robov, verjetno iz 18. ali 19. stoletja.

Kadar so kresilniki najdeni posamično, lahko domnevamo, da gre za na polju izgubljene ali na njive z gnojem prinesene predmete. Ti kresilniki so bili verjetno v civilni uporabi. Če pa je bilo na omejenem prostoru najdenih najmanj nekaj deset in celo več kot sto kresilnikov, pa lahko domnevamo, da je na tem prostoru taborila vojska, oborožena s kremenjačami (Jamnik 1993, predvsem 27–28, 33–34, t. 5: 7).

5.5 Moderno

Moderni odlomki lončenine so bili na raziskanem delu najdišča redki, le sedem odlomkov je bilo odkritih v ornici (SE 1, štiri odlomki), poplavnem sedimentu (SE 7, faza 1c, dva odlomka) ter v zapolnitvi paleostruge (SE 17, en odlomek). Prisotnost moderne lončenine kaže na vplive modernih agrarnih posegov v prostoru, kar niti ne preseneča, saj plasti faze 1 ležijo tik pod razmeroma plitvo ornico, preseneča pa njihova maloštevilnost.

Za razliko od lončenine je bil gradbeni material dobro zastopan predvsem v ornici (SE 1, faza 3, 568 kosov), sledita poplavna sedimenta faze 1 (SE 7 in SE 31, 138 in 37 kosov). Moderni gradbeni material je bil prisoten tudi v nekaterih poplavnih sedimentih in zapolnitvah faze 1 (SE 3, SE 15 in SE 5, skupaj 37 kosov) ter v zapolnitvi paleostrug (SE 16 in SE 17, skupaj sedem kosov).

6 Sklep

Gradivo, zbrano tekom izkopavanj, kaže na močno premešanost plasti, ne samo ornice, ampak tudi spodaj ležečih aluvialnih, poplavnih plasti in zapolnitev kotanj. Glede na globino ornice, ki znaša med 0,25 do 0,35 m, je jasno, da je oranje poseglo v spodaj ležeče plasti. Vseeno preseneča številčnost prazgodovinske ter rimskodobne lončenine in gradbenega materiala, najdenega tako pri pregledih kot tekom izkopavanj.

Premešana lončenina, tako prazgodovinska kot rimskodobna ter visoko in poznosrednjeveška, je precej enakomerno porazdeljena po celotnem izkopnem polju. Večje vrednosti se kažejo v osrednjem delu, kjer je v reliefu naravna kotanja, ki pogojuje tudi debelino sedimenta. V SE 1 kot v SE 5, SE 31 in SE 7 se ne kaže nobene jasne koncentracije. Vertikalno količina lončenine sicer upada, a so še do prvega poplavnega sedimenta SE 5 (faza 1a) najdbe premešane.

Drugače pa bi lahko takšna nesortiranost materiala pomenila intenzivno premešane plasti, ki so zelo verjetno v tem primeru posledica intenzivne izrabe prostora ali intenzivnih poplavnih dogodkov.

Da bi šlo v primeru potencialnega najdišča na območju Oskrbnega centra Maribor za uničeno najdišče, je malo verjetno, saj na celotni odprti površini nismo dokumentirali nobenih arheoloških struktur ali plasti, ki bi jih lahko umestili v katero koli opredeljeno fazo.

Prazgodovinske najdbe lahko uvrstimo v čas bronaste dobe, nekaj v njeno zgodnjo, del v pozno obdobje. Nekatere oblike pa so značilne tako za pozno bronasto kot tudi starejšo železno dobo. Tudi rimskodobnega gradiva ne gre uvrščati v isti čas, saj smo na štajerskih najdiščih tako v Sloveniji kot tudi v Avstriji za del gradiva našli primerjave v zgodnejših kontekstih iz časa med 1. in koncem 2. oziroma 3. stoletjem, del gradiva pa izvira iz poznoantičnega obdobja. Večja količina rimskodobnega gradbenega materiala in lončenine bi lahko nakazovala na obstoj najdišča na tem prostoru oziroma bolje rečeno v njegovi neposredni okolici, še posebej zaradi bližine treh znanih rimskodobnih lokacij v Dogošah.

Morda pa smemo računati tudi na relokacijo materiala tekom gnojenja, nasipavanja, obogatenja tal ipd., skratka na prenos materiala iz neke druge arheološko potencialne lokacije in/ali odnašanje sedimentov iz arheoloških ali arheološke lokacije tekom več poplavnih epizod.

7 Oskrbni center Maribor

The material gathered during the excavations indicates a strong mixing of layers, not only of the plough layer but also of below-positioned alluvial, flood layers and depression fillings. Considering the depth of the plough layer, amounting to between 0.25 and 0.35m, it is clear that ploughing reached the below-positioned layers. Nevertheless, the large number of prehistoric and Roman period pottery and building material, found both during surveying and excavations, is very surprising.

Mixed pottery: prehistoric, Roman period, high and late medieval, is fairly equally dispersed along the entire excavation field. Larger values are revealed in the central part where there is, in the relief, a natural hollow determining the thickness of the sediment. In SU 1, SU 5, SU 31, and SU 7 there is no clear concentration visible. Vertically, the amount of pottery decreases, however finds are still mixed down to the first flood sediment SU 5 (phase 1a).

In general, such unsorted material could mean intensely mixed layers which are in this case very probably the consequence of intensive use of space or intense flooding events.

It is not likely that in the case of potential site in the area of Oskrbni center Maribor we would be facing a destroyed site since in the entire opened surface we did not document any archaeological structures or layers which could be assigned to any particular defined phase.

Prehistoric finds can be ascribed to the time of the Bronze Age, some in its Late, others in its Early period. Some of the forms are typical of both, the Late Bronze and Late Iron Ages. The material from the Roman period can also not be classified into one and the same time; at the sites in Styria, both in Slovenia and Austria, we found comparisons for one part in earlier contexts from the time between the 1st and the end of the 2nd or 3rd century, while another part of the material originates from the late Roman period. The larger amount of Roman period building material and pottery could indicate the existence of a site in this area or, rather, in its immediate surroundings, especially due to the vicinity of three known Roman period locations in Dogošë.

Perchance we can count also on the relocation of the material during fertilization, levelling, enrichment of the soil etc., in short, on the transfer of the material from some other archaeologically potential location and/or removal of the sediments from (an) archaeological location(s) during several flooding episodes.

- ANSI 1975, *Arheološka najdišča Slovenije*. – Ljubljana.
- ARKAS. *Arheološki kataster Slovenije*, spletni vir: <http://arkas.zrc-sazu.si>; dostopano dne 9. 1. 2018, 22:10.
- BONDÁR, M. 1995, Early Bronze Age patterns in South-West Transdanubia. – *Antaeus* 22, Budapest, 197–264.
- BONDÁR, M. 2003, Kora bronzkori telep Nagykanizsa – Inkey kápolnán. – *Zalai Múzeum* 12, Zalaegerszeg, 49–77.
- BRICELJ, M. 2014, Slovenske Konjice. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Absolutno datiranje bronaste in železne dobe v Sloveniji / Absolute Dating of the Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 287–298.
- BRIŠNIK, D. in T. RAVNIKAR 1999, *Grad Šalek*. – Velenje.
- CIGLENEČKI, S. 2000, *Tinje nad Loko pri Žusmu. Poznoantična in zgodnesrednjeveška naselbina / Tinje oberhalb von Loka pri Žusmu. Spätantike und frühmittelalterliche Siedlung*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 4, Ljubljana.
- ČOVIĆ, B. 1983, Regionalne grupe ranog bronzanog doba. – V: A. Benac (ur.), *Praistorija jugoslavenskih zemalja IV. Bronzano doba*, Sarajevo, 114–190.
- DEM, *Dravske elektrarne Maribor*, spletni vir: <http://www.dem.si/sl-si/elektrarne-in-proizvodnja/elektrarne/he-zlatolcije>; dostopano dne 19. 11. 2017, 14:40.
- DJURIĆ, B. 2006, *Poročilo o rezultatih arheološkega pregleda na potencialnem najdišču Maribor – Oskrbni center. Arheološki pregled potencialnega arheološkega najdišča*. – Ljubljana (neobjavljeno poročilo).
- DULAR, J. 2013, *Severovzhodna Slovenija v pozni bronasti dobi / Nordostslowenien in der späten Bronzezeit*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 27, Ljubljana.
- DULAR, J., I. ŠAVEL in S. TECCO HVALA 2002, *Bronastodobno naselje Oloris pri Dolnjem Lakošu / Bronzezeitliche Siedlung Oloris bei Dolnji Lakoš*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 5, Ljubljana.
- DULAR, J. in M. TOMANIČ JEVREMOV 2010, *Ormož. Utrjeno naselje iz pozne bronaste in starejše železne dobe / Ormož. befestigte Siedlung aus der späten bronze- und der älteren Eisenzeit*. – Opera Instituti Archaeologici Sloveniae 18, Ljubljana.
- FUCHS, G. 1980, *Die römischen Gräberfelder von Flavia Solva. Grabungen, Raubgrabungen und Notbergungen 1506–1980*. – Dizertacija. Geisteswissenschaftliche Fakultät, Universität Graz, Graz.
- GRAHEK, L. 2014, *Orehova vas – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), Absolutno datiranje bronaste in železne dobe v Sloveniji / Absolute Dating of the Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 249–273.
- GRAHEK, L. 2015, *Orehova vas*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 46, Ljubljana.
- GROH, S. 1996, *Die Insula XLI von Flavia Solva. Ergebnisse der Grabungen 1959 und 1989 bis 1992*. – Österreichisches Archäologisches Institut. Sonderschriften 28, Wien.
- HINKER, C. 2014, *Ein Brandhorizont aus der Zeit der Markomannenkriege im südostnorischen Munizipium Flavia Solva*. – Zentraleuropäische Archäologie 4, Wien.
- HORVAT, M. 1989, *Ajdovska jama pri Nemški vasi*. – Razprave Filozofske fakultete, Ljubljana.
- HORVAT, M. 1999, *Keramika. Tehnologija keramike, tipologija lončenine, keramični arhiv*. – Razprave Filozofske fakultete, Ljubljana.
- ISTENIČ, J. 1999, *Poetovio, Zahodna grobišča I. Grobne celote iz Deželnega muzeja Joanneuma v Gradcu*. – Katalogi in monografije 32, Ljubljana.
- ISTENIČ, J. 2000, *Poetovio, Zahodna grobišča II. Grobne celote iz Deželnega muzeja Joanneuma v Gradcu*. – Katalogi in monografije 33, Ljubljana.
- IVANIŠEVIČ, V., M. KAZANSKI in A. MASTYKOVA 2006, *Les nécropoles de Viminacium à l'époque des grandes migrations*. – Collège de France / CNRS. Centre de recherche d'histoire et civilisation de Byzance. Monographies 22, Paris.
- JAMNIK, P. 1993, *Kamenodobno orodje ali novodobni resilniki z gorenjskih njiv? – Poročilo o raziskovanju paleolita, neolita in eneolita v Sloveniji* 21, Ljubljana, 25–43.
- JANEŽIČ, M. 2008, *Poznorimski naselbinski sklop Ptuj, Gimnazija (sektor II), s podrobnejšo analizo keramičnega zbira*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- JEREB, M., S. SANKOVIČ in I. ŠAVEL 2014, *Za Raščico*. – V: B. Teržan in M. Črešnar (ur.), *Absolutno datiranje bronaste in železne dobe v Sloveniji / Absolute Dating of the Bronze and Iron Ages in Slovenia*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 141–157.
- JESCHEK, G. 2000, *Die grautonige Keramik aus dem römische Vicus von Gleisdorf*. – Veröffentlichungen des Instituts für Archäologie der Karl-Franzens-Universität Graz 5, Wien.

- KERMAN, B. 2008, Srednjeveško obdobje. – V.: I. Šavel in B. Ker- man, *Kotare-Baza pri Murski Soboti I*, Arheologija na avtocestah Slovenije 17, Ljubljana, 31–36.
- KERMAN, B. 2011, *Kotare-Baza pri Murski Soboti I/II*. – Arheolo- gija na avtocestah Slovenije 17, Ljubljana.
- KLOKOČOVNIK, I. 2010, *Visokosrednjeveška lončenina v Sloveniji (11.–13. stoletje)*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozof- ska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana.
- KOROŠEC, P. 1951, Slovanske ostaline na dvorišču SAZU v Lju- bljani. – *Arheološki vestnik* 2/2, Ljubljana, 156–183.
- KOS, M. 1995, Ceramics in the Gothic Period / Keramika v ob- dobjju gotike. – V.: M. Lozar Štamcar (ur.), *Gotika v Sloveniji. Svet predmetov / Gothic in Slovenia. The World of Objects*, Ljubljana, 202–215.
- PAHIČ, S. 1966, Rimska doba. – *Varstvo spomenikov* 11, Ljublja- na, 122.
- PAHIČ, S. 1968, Uničena antična gomila z grobnico v Dogošah pri Mariboru. – *Arheološki vestnik* 19, 321–346.
- PAHIČ, S. 1972, *Pobrežje*. – Katalogi in monografije 6, Ljubljana.
- PAHIČ, S. 1975, Dogošje. – V.: S. Gabrovec, S. Jesse, P. Petru, J. Ša- šel in F. Truhlar (ur.), *Arheološka najdišča Slovenija*, Ljubljana, 304.
- PAHIČ, S. 1978, Najdbe z rimske ceste Slovenska Bistrica–Pra- gersko. – *Arheološki vestnik* 29, 129–289.
- PAMMER HUDECZEK, Y. 2009, Die Grobkeramik aus Siedlungs- gruben auf der Parzelle 421/1. – V.: U. Lohner-Urban, *Unters- suchungen im römerzeitlichen Vicus von Kalsdorf bei Graz. Die Er- gebnisse der Ausgrabungen auf der Parzelle 421/1. Baubefund und ausgewählte Kleinfunde*, Veröffentlichungen des Instituts für Archäologie der Karl-Franzens-Universität Graz 9, Forschun- gen zur geschichtlichen Landeskunde der Steiermark 50, Wien, 349–488.
- RAVNIK, M. 2006, *Zaščitne raziskave Ančnikovoga gradišča pri Jurišni vasi v letih od 1986 do 1994*. – Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, Oddelek za arheologijo, Ljubljana, Kranj, Zaton.
- SEDLMAYER, H. in G. TIEFENGRABER 2006, *Forschungen im sü- dostnorischen Vicus am Saazkogel (Steiermark). Die Grabungen der Jahre 2002-2005*. – Österreichisches Archäologisches Institut, Sonderschriften 41, Wien.
- SEEHAUSER, H. 2007, Ein Haus der Insula XLIII von Flavia Solva. Funde und Befunde aus den Räumen A, B, C1 und C2. – *Schild von Steier* 20/2007, Graz, 109–190.
- STRMČNIK GULIČ, M. 1993, Skrb za izročilo preteklosti. – *Ptujski arheološki zbornik ob 100-letnici muzeja in Muzejskega društva*, Ptuj, 481–504.
- SVOLJŠAK, D. in J. DULAR 2016, *Železnodobno naselje Most na Soči. Gradbeni izvidi in najdbe / The Iron Age Settlement at Most na Soči. Settlements Structures and Small Finds*. – Opera Instituti Archaeologicae Sloveniae 33, Ljubljana.
- TEMPELMANN MACZYŃSKA, M. 1985, *Die Perlen der römischen Kaiserzeit und der frühen Phase der Völkerwanderungszeit im mitteleuropäischen Barbaricum*. – Römisch-Germanische Forsch- ungen 43, Mainz am Rhein.
- TUŠEK, I. 1993, Rimsko grobišče na novi obvoznici ob Potrčevi cesti v Ptuj. – *Ptujski arheološki zbornik ob 100-letnici muzeja in Muzejskega društva*, Ptuj, 385–448.
- TUŠEK, I. 1996, Arheološka zaščitna izkopavanja pri Koštomaju na Hajdini. – *Ptujski zbornik* 6, 199–227.
- URBAN, O. H. 1984, *Das Gräberfeld von Kapfenstein und die römischen Hügelgräber in Österreich*. – Münchner Beiträge zur Vor- und Frühgeschichte 35, München.
- VADAY, A. H. 1989, *Die sarmatische Denkmäler des Komitats Szolnok*. – Antaeus. Communicationes ex Instituto Archaeologi- co Academiae Scientiarum Hungaricae 17–18, Budapest.
- VELUŠČEK, A. in K. ČUFAR 2003, Založnica pri Kamniku pod Kri- mom na Ljubljanskem barju – naselbina kulture Somogyvár-Vin- kovci. – *Arheološki vestnik* 54, 123–158.
- VIDRIH PERKO, V. 2006, Keramično gradivo. – V.: I. Lazar, *Ilovica pri Vranskem*, Arheologija na avtocestah Slovenije 1, Ljubljana, 86–247.
- VOGRIN, A. 1991, Arheološko najdišče Kreuh / Die archeologi- sche Fundstätte Kreuh. – V.: *Celeia Antiqua* (katalog razstave), Celje, 15–49.
- ŽNIDARČIČ, M. in P. MIOČ 1987/1989, *Tolmač za lista Maribor (L33-56) in Leibnitz (L33-44)*. – Zvezno geološki zavod, Beograd.

9 Katalog gradiva

Iva Ciglar

V katalogu predstavljamo izbor najdb z arheološkega najdišča. Opis najdb sledi oblikovno tehnološkem in tipološkem obrazcu, kakršnega je predlagala Milena Horvat (Horvat 1989, 29–51; Horvat 1999, 145–149). Opis predmetov v katalogu vsebuje podatke o številu odlomkov keramike, načinu izdelave, podatke o sestavi lončarske mase, velikosti odlomka in mestu najdbe (SE, sek., kv.), kot tudi opis in število kamnitih in kovinskih predmetov. Gradivo v katalogu je razporejeno po stratigrafskih enotah (SE) in materialu, iz katerega je narejeno. Gradivo hrani Pokrajinski muzej Maribor.

Tu predstavljena prazgodovinska lončenina je izdelana prostoročno, ostala na lončarskem kolesu.

Vse mere so v centimetrih (cm).

Okrajšave

dl.	dolžina
š.	širina
db.	debelina
v.	višina
ohr.	ohranjena
u.	ustje
d.	dno
pr.	premer
SE	stratigrafska enota
ost.	ostenje
roč.	ročaj
sek.	sektor
kv.	kvadrant
odl.	odlomek
rek.	rekonstruiran/-a

1 SE 1, sek. 1, kv. BO29, SN 42

Odlomek dna z ostenjem vrča. Masa – finožrnata; površina – gladka; žganje – nepopolno oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (7.5YR 6/6), prelom svetlo sive barve (7.5YR 7/1); rek. pr. d. 6,5 cm, ohr. v. 2,7 cm, db. ost. 0,6 cm.

2 SE 1, sek. 1, kv. BO31, SN 521

Odlomek motka (?). Masa – grobožrnata; površina – hrapava; žganje – oksidacijsko; barva – svetlo rumenkasto siva (10YR 6/6), prelom rumenkasto rdečkaste barve (5YR 4/6); rek. pr. d. 3,2 cm, ohr. v. 3,9 cm.

3 SE 1, sek. 1, kv. CA18, SN 312

Odlomek ostenja z nastavkom za ročaj. Masa – grobožrnata; površina – hrapava; žganje – oksidacijsko; barva – rumenkasto rdeča (5YR 5/6); dl. ost. 6,8 cm, š. 6,3 cm, db. 1,1 cm; dl. roč. 1,9 cm, š. roč. 4,3 cm.

4 SE 1, sek. 1, kv. CC20, SN 417

Odlomek ostenja pokrova z luknjico. Masa – drobnožrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko; barva – zelo temno siva (10YR 3/1); dl. 3,1 cm, š. 2,8 cm, db. 0,9 cm; rek. pr. luknjice 0,35 cm.

5 SE 1, sek. 1, kv. CD37, SN 673

Odlomek pokrova. Masa – drobnožrnata; površina – hrapava; žganje – redukcijsko; barva – temno rumenkasto rjava (10YR 3/4); dl. 4,2 cm, š. 3,4 cm, db. 0,6 cm.

6 SE 1, sek. 1, kv. CF26, SN 665

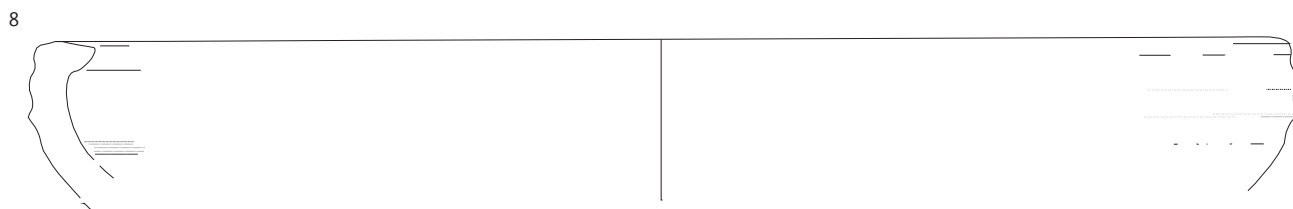
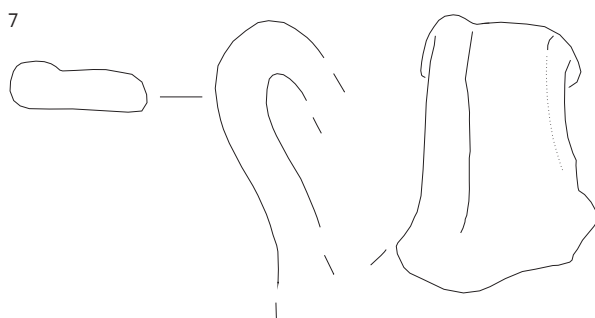
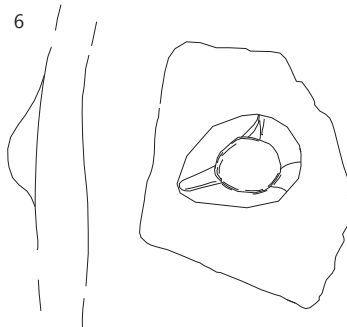
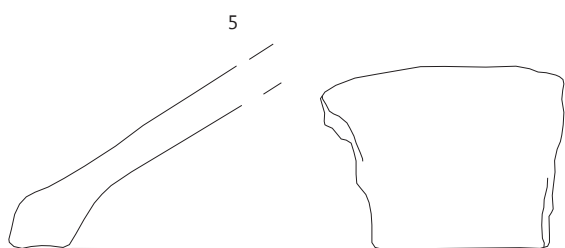
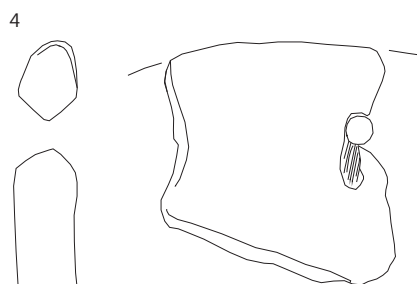
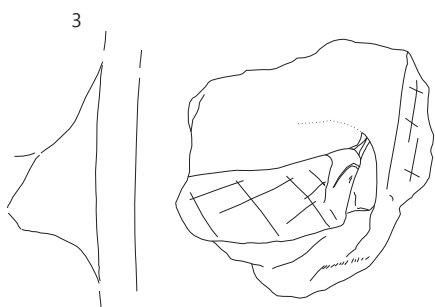
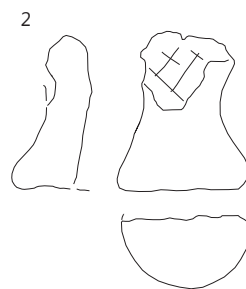
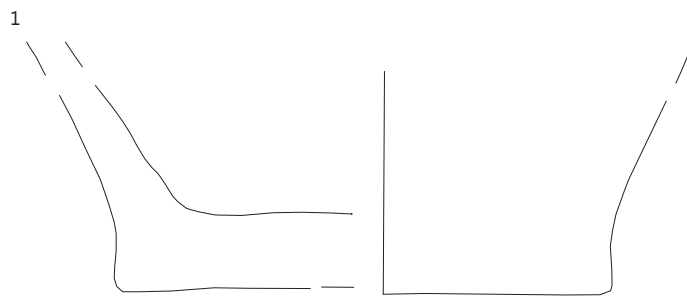
Odlomek ostenja z nalepljeno bradavico. Masa – drobnožrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko; barva – temno siva (10YR 4/1); dl. 3,5 cm, š. 2,8 cm, db. 0,7 cm.

7 SE 1, sek. 1, kv. CJ19, SN 101

Odlomek ročaja vrča. Masa – finožrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (5YR 6/8) z rumenkastim premazom; dl. 3,4 cm, š. 1,9 cm, db. roč. 0,8 cm.

8 SE 1, sek. 1, kv. CN21, SN 89

Odlomek ustja z ostenjem sklede (trinožnika?). Masa – srednježrnata; površina – hrapava; žganje – redukcijsko; barva – sivkasto rjava (10YR 5/2); rek. pr. u. 36 cm, ohr. v. 4,3 cm, db. ost. 1 cm.

SE 1; 2, 3, 8 merilo 1:2, ostalo merilo 1:1.

9 SE 1, sek. 1, kv. CN25, SN 510

Odlomek ustja z ostenjem lonca. Masa – drobnozrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko; barva – zelo temno siva (10YR 3/1); rek. pr. u. 21,8 cm, ohr. v. 4,1 cm, db. ost. 0,5 cm.

10 SE 1, sek. 1, kv. DF23, SN 643

Odlomek dna z ostenjem lonca. Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – redukcijsko, v končni fazi oksidacijska atmosfera; barva – svetlo rumenkasto rjava (10YR 6/4), prelom temno sive barve (10YR 4/1); rek. pr. d. 19,5 cm, ohr. v. 7,1 cm, db. ost. od 2 cm do 2,5 cm.

11 SE 1, sek. 1, kv. DJ20, SN 649

Odlomek ustja z ostenjem in nastavkom za ročaj sklede. Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – redukcijsko; barva – temno siva (10YR 4/1); rek. pr. u. 20 cm, ohr. v. 2,4 cm, db. ost. 0,5 cm.

12 SE 1, sek. 1, kv. BI21, PN 006

Zbir 33 odlomkov lonca z manjšim držajem z odtisi nohta pod ustjem. Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – oksidacijsko; barva – rumenkasto rjava (10YR 5/4); rek. pr. u. 27,5 cm, rek. pr. d. 11,5 cm, ohr. v. 28,1 cm, db. ost. od 0,5 cm do 0,7 cm.

13 SE 3, sek. 1, kv. AK13–AN13,14, SN 91

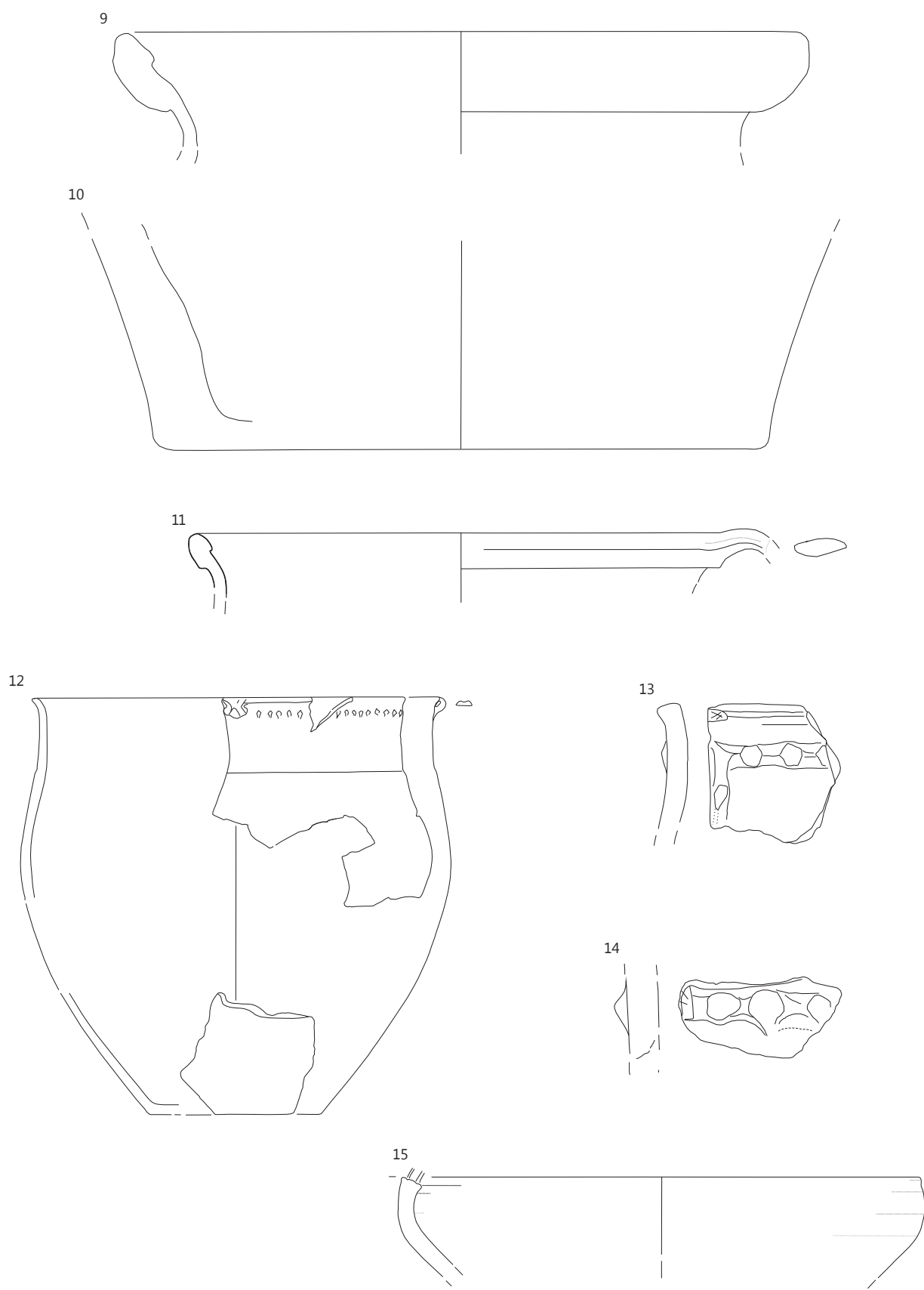
Odlomek ustja z ostenjem lonca, okrašenega s plastičnim rebrom z odtisi prsta pod ustjem. Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rjava (5YR 5/4); dl. 5,1 cm, š. 4,5 cm, db. ost. 0,8 cm.

14 SE 5, sek. 1, kv. BC22, SN 444

Odlomek ostenja posode, okrašene s plastičnim rebrom z odtisi prsta. Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – redukcijsko, v končni fazi oksidacijska atmosfera; barva – rumenkasto rjava (10YR 5/6), prelom temno sive barve (10YR 4/1); dl. 2,7 cm, š. 5,5 cm, db. 1,1 cm.

15 SE 5, sek. 1, kv. BC23, SN 466

Odlomek ustja z ostenjem sklede (trinožnika?). Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – redukcijsko; barva – temno rjava (10YR 3/3); rek. pr. u. 27,5 cm, ohr. v. 5,1 cm, db. ost. 0,9 cm.

9-12 SE 1, 13 SE 3, 14, 15 SE 5; 12, 15 merilo 1:4, ostalo merilo 1:2.

16 SE 5, sek. 1, kv. BD20, SN 401

Odlomek fasetiranega ustja z ostenjem lonca. Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – redukcijsko; barva – temno rumenkasto rjava (10YR 3/6); rek. pr. u. 22,5 cm, ohr. v. 3,3 cm, db. ost. 0,7 cm.

17 SE 5, sek. 1, kv. BF28, PN 13

Gumbast ročaj pokrova. Masa – drobnazrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (7.5YR 6/6); dl. 3,5 cm, š. 7,7 cm, db. 1,1 cm.

18 SE 5, sek. 1, kv. BF29, PN 8

Odlomek dna z ostenjem melnice. Masa – finoazrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (5YR 6/8); rek. pr. d. 9,1 cm, ohr. v. 2,7 cm, db. ost. 1,2 cm.

19 SE 5, sek. 1, kv. BF29, PN 9

Odlomek železnega žeblja; dl. 1,8 cm, vel. glavice 1,3 × 1,2 cm, db. 0,4 cm.

20 SE 5, sek. 1, kv. BT23, SN 289

Odlomek ostenja posnetka sigilatne posode z reliefnim okrasom človeške/božanske figure. Masa – finoazrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – svetlo rdeča (2.5YR 6/8), na notranji površini slabo ohranjeni ostanki rdečega premaza (2.5YR4/8); dl. 4,6 cm, š. 3 cm, db. 0,6 cm.

21 SE 5, sek. 1, kv. CH38, SN 59

Odlomek ostenja lonca, okrašenega z poševnimi vrezi in valovnico (?). Masa – drobnazrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rumenkasto rdeča (5YR 5/6); dl. 5,7 cm, š. 5,6 cm, db. od 0,5 cm do 0,7 cm.

(risba: rek. pr. trebuha 21 cm)

22 SE 5, sek. 1, kv. CF27, PN 4

Odlomek ostenja posode s prepognjenim ustjem, okrašen z odtisi prsta na ustju. Masa – finoazrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko; barva – zelo temno siva (10YR 3/1); rek. pr. u. 10,7 cm, ohr. v. 5,4 cm, db. ost. 0,5 cm.

23 SE 7, sek. 1, kv. AU15, SN 637

Odlomek ustja z ostenjem. Masa – finoazrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko; barva – sivkasto rjava (5YR 5/2); rek. pr. u. 21,4 cm, ohr. v. 2,5 cm, db. ost. 0,5 cm.

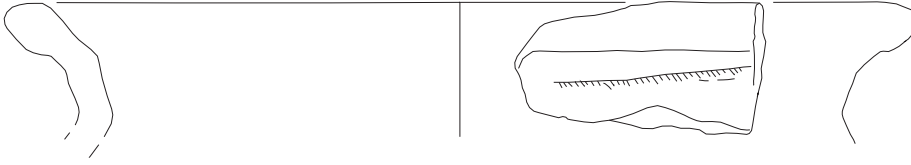
24 SE 7, sek. 1, kv. AV11, PN 1

Odlomek dna z ostenjem lonca z reliefno oblikovanim znakom v obliki pravokotnika z mrežo na zunanjem delu dna. Masa – grobozrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko; barva – zelo temno siva (10YR 3/1); dl. 0,9 cm, š. 5,1 cm, db. ost. 0,6 cm.

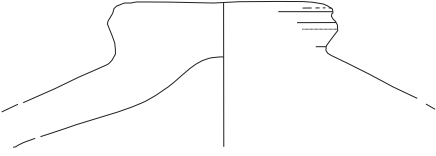
25 SE 7, sek. 1, kv. BG20, PN 2

Odlomek ustja z ostenjem lonca. Masa – grobozrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko; barva – temno rumenkasto rjava (10YR 4/4); rek. pr. u. 22,9 cm, ohr. v. 2,5 cm, db. ost. 1 cm.

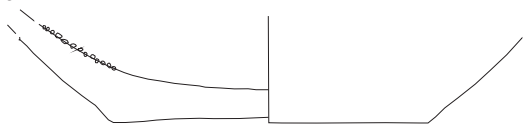
16

17

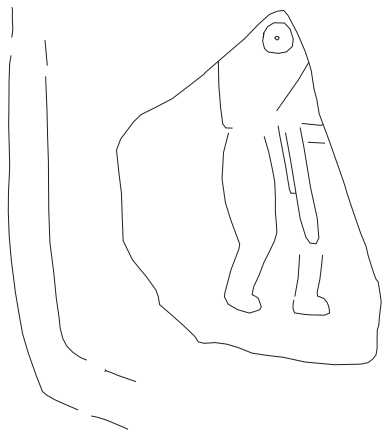
18

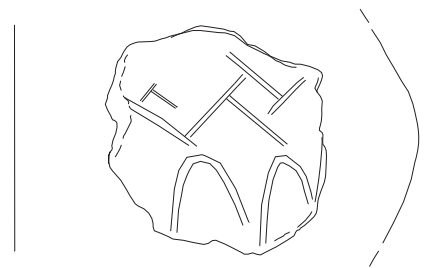
19

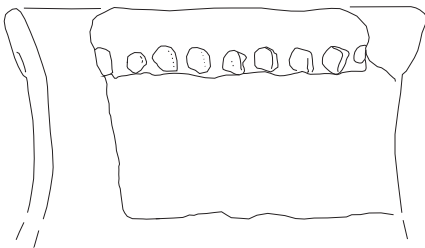
20

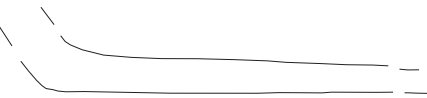
21

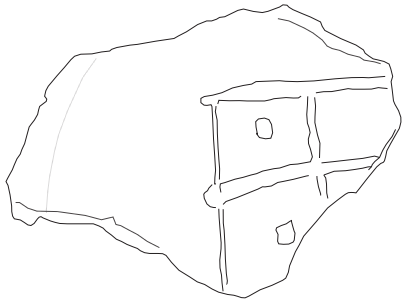
22

23

24

25

16–22 SE 5, 23–25 SE 7; 19, 20, 24 merilo 1:1, 23, 25 merilo 1:4, ostalo merilo 1:2.

26 SE 7, sek. 1, kv. BG23, SN 135

Odlomek ročaja. Masa – grobozrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rjava (5YR 5/4); dl. 4,7 cm, š. 4,1 cm, db. 1,8 cm.

27 SE 7, sek. 1, kv. BG25, SN 134

Odlomek ustja, dna in ostenja krožnika. Masa – finozrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (5YR 6/8); rek. pr. u. 20,5 cm, rek. pr. d. 15,3 cm, ohr. v. 4,1 cm, db. ost. od 0,5 cm do 0,7 cm.

28 SE 7, sek. 1, kv. BJ22, PN 5

Odlomek ustja z ostenjem lonca, okrašenega z vodoravnimi in poševnimi vrezi. Masa – grobozrnata; površina – groba; žganje – redukcijsko, v končni fazi oksidacijska atmosfera; barva – rumenkasto rjava (10YR 5/4); rek. pr. u. 13,8 cm, ohr. v. 4 cm, db. ost. 0,7 cm.

29 SE 7, sek. 1, kv. BK29, SN 329

Odlomek ustja z ostenjem sklede (?). Masa – finozrnata; površina – gladka; žganje – nepopolno oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (7.5YR 6/6), prelom sive barve (7.5YR 6/1), na notranji površini premaz svetlo olivno rjave barve (2.5YR 5/4); dl. 4,3 cm, š. 3,9 cm, db. ost. 0,6 cm.

30 SE 7, sek. 1, kv. BL29, SN 280

Odlomek držaja s čepom. Masa – grobozrnata; površina – hrapava; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rjava (5YR 4/4); dl. 4,5 cm, š. 3,3 cm, db. 1,7 cm.

31 SE 7, sek. 1, kv. BP20, SN 646

Odlomek pokrova. Masa – finozrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (7.5YR 6/6); rek. pr. u. 22,9 cm, ohr. v. 1,8 cm, db. od 0,5 cm do 0,7 cm.

32 SE 7, sek. 1, kv. BZ18, SN 661

Odlomek dna z ostenjem čaše. Masa – drobnazrnata; površina – hrapava; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (7.5YR 6/6); rek. pr. d. 3,1 cm, ohr. v. 1,3 cm, db. ost. 0,4 cm.

33 SE 7, sek. 1, kv. CJ26, SN 137

Odlomek noge z ostenjem trinožnika. Masa – drobnazrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko, v končni fazi oksidacijska atmosfera; barva – na notranji površini zelo temno siva (10YR 3/1), na zunanji površini svetlo rdečkasto rjava (5YR 6/4); dl. 2,1 cm, š. 4,5 cm, db. ost. od 1,1 cm do 0,5 cm.

34 SE 7, sek. 1, kv. CL25, SN 423

Odlomek ustja z ostenjem lonca. Masa – grobozrnata; površina – groba; žganje – redukcijsko; barva – na notranji površini zelo temno sivkasto rjava (10YR 3/2), na zunanji površini temno rumenkasto rjava (10YR 6/4); rek. pr. u. 19,7 cm, ohr. v. 3 cm, db. ost. 1,2 cm.

35 SE 7, sek. 1, kv. CO27, SN 483

Odlomek ostenja posode z psevdovrvičastim okrasom. Masa – grobozrnata; površina – gladka; žganje – redukcijsko, v končni fazi oksidacijska atmosfera; barva – na notranji površini temno sivkasto rjava (10YR 4/2), na zunanji površini rdečkasto rjava (5YR 5/4); dl. 3,6 cm, š. 5 cm, db. 1 cm.

36 SE 7/8, sek. 1, kv. CI31, PN 18

Kresilnik iz roženca; dl. 3,1 cm, š. 2,7 cm, db. od 0,6 cm do 0,7 cm.

26–35 SE 7, 36 SE 7/8; 26–28 merilo 1:2, 31, 34 merilo 1:4, ostalo merilo 1:1.

37 SE 16, sek. 1, kv. CG24, SN 125

Odlomek ostenja lonca, okrašenega s plitvimi navpičnimi vtisi. Masa – grobozrnata; površina – groba; žganje – oksidacijsko; barva – rumenkasto rjava (7.5YR 5/4); dl. 5,9 cm, š. 6,1 cm, db. od 0,8 cm do 1 cm.

38 SE 31, sek. 1, kv. BU24, SN 527

Odlomek ustja z ostenjem vrča brez izlivka. Masa – fino-zrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (7.5YR 6/6); rek. pr. u. 6,9 cm, ohr. v. 2,2 cm, db. ost. 0,3 cm.

39 SE 31, sek. 1, kv. BU27, SN 64

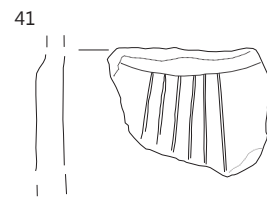
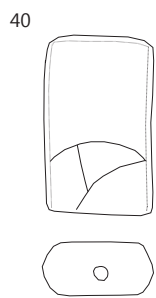
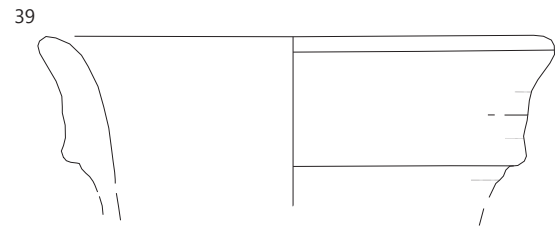
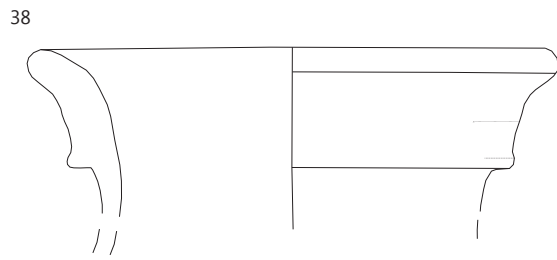
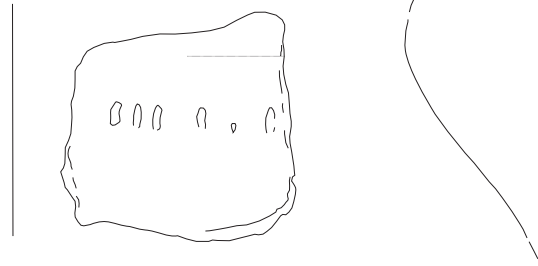
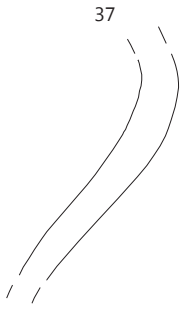
Odlomek ustja z ostenjem vrča brez izlivka. Masa – fino-zrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko; barva – rdečkasto rumena (7.5YR 6/6); rek. pr. u. 6,5 cm, ohr. v. 2 cm, db. ost. 0,3 cm.

40 SE 31, sek. 1, kv. BU36, PN 15

Jagoda iz roženca (?); dl. 2,3 cm, š. 1,4 cm, db. 0,7 cm, pr. luknjice 0,2 cm.

41 deponija, PN 23

Odlomek ostenja posode, okrašene z navpičnimi vrezi. Masa – drobnazrnata; površina – gladka; žganje – oksidacijsko, v končni fazi redukcijska atmosfera; barva – temno sivkasto rjava (10YR 4/2); dl. 3,4 cm, š. 4,1 cm, db. 0,8 cm.

37 SE 16, 38-40 SE 31, 41 deponija; 37 merilo 1:2, ostalo merilo 1:1.